Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm cửa Library of Congress)

Ngôn-Luận

Số đặc biệt Tết Kỷ Hợi - Ngôn Luận

2 ĐỒNG

Lá thư tất niên

Kính gửi bạn đọc thân mến toàn quốc,

Chỉ còn vài ngày nữa là lại đã Tết Nguyên Đán, quí bạn cũng như chúng tôi sắt ai nấy đều thêm lớn một tuổi, nghĩa là bớt đi một năm sống trong chuỗi ngày ngắn ngủi quí tí luân nhiều của cuộc đời. Những giòng chữ cuối cùng này của năm cũ tới mới quí bạn vào đúng cái lúc lòng quí bạn đang sôi lên ý không khí Tết và cũng là lúc những tết tạm sắp cần viết trở về tìm ngợi nghỉ trong không cảnh ấm cúng của gia đình.

Suốt năm dòng tin, bàn gợp, chọc cười, khác mươi câu đố nhiều, chẳng là Tết đến lại sắn đem những cái trò cũ rích ấy ra làm nhàm tai quí bạn ?

Vì vậy, đề dành dịp thăm hỏi chu mật năm cũ sắp qua, tết xin mạn phép kể lại một câu chuyện nhỏ, nếu không hay ho thì ít nhất nó cũng được một điều đáng quí : nó hoàn toàn chỉ là sự thật.

• Chuyện ấy xảy ra đến nay đã được năm năm, nào giữa cái lúc cả tin số dành nước nhà bị quo phân thành hai miền riêng biệt. Một thảm cảnh bắt đầu. Người dân lành yêu nước, chẳng khác nào những chiếc lá rụng rồng thu bị trận cuồng phong cuốn theo, lúc lắc chỉ cần biết hay về một phía : cùng đất tự do miền Nam.

Giữa đám lá bay tơi tả một hướng ấy, giữa biển người đi cư vì đợt tai tính cách lịch sử chưa có hơn chục mét đầu xanh không hiểu do đâng tâm đâng chí, đứng tính đứng tính hay là do may rủi mà hoàn cả nào đã họp lại được với nhau thành một nhóm người cầu kết, trên sau thuyền Quốc Gia tự chủ. Ở nào cùng một lúc tuổi không dưới năm nhăm sáu chục quả so mươi, hy khác nhau ở chỗ bề là sinh viên, cựu công chức, kẻ là thương gia, cựu chiến sĩ cách mạng và cả người chỉ làm thợ làm thuyền... nhưng hy Chính chỉ có một điểm tương đồng ấy mà không cần hỏi han gì to hy thành người cứu nạn, không tốn làm bảo bao giờ mà hỏi lại với hy tin chắc như đinh đóng cột rằng lợi khí chúng Cộng mạnh mẽ nhất đó lực mất sắn là một cơ quan ngôn luận... Một người, năm bảy người chúng Cộng dịt Cộng sẽ hiểu nổi hoa Cộng nên sau chu không thận ngàn oan triệu người thảm hiểu lăng lang độ thủ sâu Cộng sản, cũng nhất quyết chống Cộng ?

«Mặng mùa xuân đã sang. Mai năm nào sắp tàn. Những người trẻ tuổi mượn cản bút làm khí giới, lấy tờ báo làm hiệu lệ là đến cản ngồi đây kia, tự họp trong một căn phòng nhỏ hẹp ở đường Lê Lai được mệnh danh là « Tòa soạn nhật báo Ngôn Luận». Là bình bút của một cơ quan ngôn luận chính trị, hàng ngày công cuộc nhiệm vụ thông tin tức hy đã không lúc nào sao lãng hết : mục tiêu chính : tranh đấu cho đồng bào thoát mọi áp bức đọt tới một đời sống tinh thần xã hội chất cao đẹp hơn, đồng thời lợi một nụ tâng lớp của bọn nhân quốc cộng sản có cùng mục tiêu, lắc nào cũng vậy thành công không kêu, khê khăn không nản...»

Câu chuyện chỉ có thế. Không gì kỳ thú cho lắm. Nhưng có một điểm đáng lưu ý, là là lòng nhiệt thành — mà đã là nhiệt thành như thế thì khó làm khê hiểu — của những cây bút tập sự nghề viết báo, anh em của tôi. Nó là cả triết lý của câu chuyện.

Thì ra, xuất thân từ trong đau chồng, là một thành phần của đau chồng, có những nỗi buồn, oái của đau chồng nên các anh đã gom lớp nên trong Tòa soạn Ngôn Luận đã nhiệt thành chống cộng để lực : anh chị em chỉ làm cái công việc tự bảo vệ cho chính mình mà thôi.

Chính vì biết chắc như thế nên nhà báo nhiều khi đã không đến nỗi đã một khi đọc những là thư của bạn đọc quê yêu gửi cho Ngôn Luận dành tặc tờ Báo Của Mọi Người Dân • để góp ý kiến xây dựng hoặc nhờ đứng nhà nam nữ. Và chúng tôi không sợ mang tiếng quá đáng khi cả quyết rằng đa số các ơn Đề Ngôn Luận đã nêu lên trong năm qua đều là do bạn đọc, không nhiều thì ít, mấm chi.

Kì câu chuyện nhỏ trên đây, tôi không ao ước gì bạn được thấy quí vị đọc giả thân mến toàn quốc trong năm tới, sẽ giữ nguyên tinh thần cũ : đem hầu nhiệt huyết cùng sự hiểu biết rộng rãi của mình góp thêm phần sinh lực cho Ngôn Luận, to bào chung của quí bạn.

Trước khi làm công việc thường lệ của một là thư tất niên là chân Tết :

• Ngôn-Luận sẽ thành thực chúc bạn đọc thân mến hãy trẻ sẽ năm có những ý chúc đẹp đẽ tuyệt lòng sẽ đành cho năm mới tất cả tin tưởng trong việc xây dựng một tương lai tốt đẹp hơn. Ngôn Luận lúc nào cũng sẵn sàng tiếp tay với quí bạn trong công cuộc xây dựng chung ấy ».

Thủ đô Miền Nam, 27 Tết

HỒ-ANH

HƯƠNG VỊ TẾT MIỀN NAM

ĐÁ GÀ DẠO

một trò «giải trí» ngày Tết của dạo nào...

Bài của ĐẠM-PHONG

Nếu mỗi độ Xuân về, trời miền Bắc có lành lạnh và nắng miền Nam vẫn gay gắt như thường, thì Tết ở miền Nam cũng không có gì khác miền Bắc cả. Trên khắp đất nước Việt chúng ta, ngày Tết bao giờ cũng vẫn là ngày tươi vui nhất, những cỗ tục (trăng pháo, cây nêu, hội hè, đình đám v.v...) của ông cha chúng ta đã lại là những bản sắc dân tộc, làm cho lòng chúng ta trân ngập một niềm vui dịu dịu, mỗi khi Tết đến.

Có một người bạn hỏi tôi : Tết miền Nam có hương vị gì lạ ?

Hương vị gì ư ?

Nói đến hương vị thì cái nông lý cột hương vị muôn thuở : hương vị nồng đà sắn sinh ra những hương vị khác nhau. Ấn dưa đó, mứa lên r-v... Những hương vị lành mạnh ấy, từ xưa xưa đến khác, vẫn cứ còn mãi với thời gian.

Bên cạnh những hương vị lành mạnh của Tết, tôi không ngờ lại được một vài hương vị khác hiện nay không được phép hiện nguyên hình như trước nữa. Tôi muốn nói đến chuyện đá cá gà dạo, những hương vị Tết... không lành mạnh, mặc dầu đó là những hương vị đặc biệt của ngày Tết.

Tôi còn nhớ lại hồi tôi còn bé tí ton, ngày Tết đối với tôi, bắt đầu từ trưa những mờ trở đi, tôi không buồi đứng ngày người ra mà nam người ta đã gà dao và cay cú ăn thua bằng những mẩu tiền rất lẻo. Trên một bàn lớn đặt giữa sân trời, mỗi phiên sẽ tụ họp cả • lại cùng to thêm lão. Chỉ đến khi những người • chơi xuất • không nữa thôi, mới chịu ngừng tay.

Những khách • chơi xuất • vẫn không bỏ sau nhau ! Người ta chia bẩn ra hai phe, đứng về phía trong định thủ một. Tôi không thể nào có đủ can đảm tiếp tục kể lại trận, tuật loàng thông loi ra, mâu bỏ bữa đọng trên cát bại, ấy thế mà có những người • chơi xuất • lại nhẹ nhõm vui cười, mặng tỏ vì cái cảnh trọng thâm khốc kia đã giúp họ đầy tui.

Tôi cũng của nhớ những hôm được thấy những trận đá gà dao bành thành những trận chiến dâm mâu giữa khách • chơi xuân •. Những hôm đó, người đi theo gánh hàng hoá, tay dâm chém nhau, lấy bạo lực thay thân công lý, để phân định hơn thua...

o%o

Bây giờ Xuân lại về với tất cả những hương vị Tết của muôn thuở

Xem tiếp A trang 6

Lấy cớ đào thải những phần tử bất lực và già cỗi

NGA LẠI THANH TRÙNG

CÚT-XÉP được coi như đã TOÀN THẮNG trong CUỘC VẬT LỘN MỸ SẼ CỐ PHƯƠNG SÁCH MỚI LÃNH ĐẠO THẾ GIỚI TỰ DO

CHIẾN THUẬT TẤN CÔNG ÀO ẠT ĐÃ LỖI THỜI NHỮNG BIỆN PHÁP KINH TẾ TẠM THỜI PHẢI THAY THẾ

Thanh trừng ngọt

MẠC TƯ KHOA.— Đại Hội lần thứ 21 của đảng Cộng sản Nga sẽ đã ra chỉ thị : • Phải để dành những địa vị lãnh đạo cho hàng trẻ trung, phải loại ra những phần tử bất lực và những lãnh tụ già cả cũ. • Cứt Xép phụ hoạt chỉ nhị này không những nhằm thay thế những phần tử bất lực, mà còn nhằm thanh trừng đồng chí tập tâm phục vụ đảng, nhưng vì tuổi trẻ hay vì lý do nào khác không cho đã các phục vụ với tất cả năng lực của thiết.

Khuynh hướng diệt những phần tử phản đảng ẩn cảnh với năm lãnh tụ, Mo lôp, Bun ga nin, Xê gê lốp, đã trở nên rõ rệt, thể là cả thế tạm kết luận Cứt Xép đã toàn thắng, và Cứt Xép sẽ dần dần đặt những người thân tín của mình vào những địa vị quan trọng.

Tương lãnh Tây ban Nha chống đối độc tài

MADRID. — Hơn 100 tướng lãnh Tây ban Nha đã thành lập một chính đảng lấy tên là Liên Hiệp Tây Ban Nha chống với Franco.

Theo luật hiện ban hành, thì đảng này là bất hợp pháp, vì chế độ cá buộc cấm tất cả mọi hoạt động chính trị, ngoại trừ đảng Phalange là đảng liên hợp thuần của quốc trưởng.

Người ta cho đảng chủ đạo phía ông cựu chánh phủ Tây ban Nha.

Chính phủ Cam-bốt muốn lập lại bang giao với Thái Lan

NAM VANG — Thủ tờ Si-Ha-Nốc đã đưa ba điều kiện sau đây để thiết lập lại quan hệ ngoại giao với Thái Lan trên cấp độ đại sứ, một là chấ quyền của Bên Thủ Preah Vihara phải được trả trước tòa án quốc tế La Haye, hai là Thái Lan phải chấm dứt cuộc tuyên bố của Bắc, và ba là chính phủ Thái phải ngưng ủng hộ những phần tử thuộc rồi ở Cam Bốt như vụ Sam Sary vừa rồi (xa Ngôn Luận đã tính bảy rõ trong mục sẽ bão gần đây).

Hội đồng Tư vấn Dân chủ họ và phương sách lãnh đạo Thế giới Tự do

HOA THỊNH ĐỐN.— Hội Đồng Tư vấn Dân Chủ, một quốc cha Đặng Dân Chủ Mỹ, hiện đang là phe đa số trong cả hai nghị viện Hoa Kỳ, vừa công bố về phương sách lãnh đạo thế giới tự do của Mỹ. Hội đồng đã đề cập đến hai loại đề chính, tăng cường cuộc phòng thủ chung cho thế giới tự do và công cụ chính sách lãnh tế của Mỹ đối với người quốc.

Hội đồng Tư vấn cho biết là : • Trong trường hợp xảy ra cuộc tấn công, chúng ta có thể áp dụng những chính sách tiêu thụ để thu hút kẻ thân người thù, sẽ không hiệu nghiệm ». Hội đồng cũng khuyến nghị phải thay thế những biện pháp kinh tế tạm thời, bằng những biện pháp kinh tế có tính cách trường cửu.

CHÚC TẾT

Trước thềm năm mới, thừa soạn và ty trí về Nhật Báo Ngôn Luận chân thành chúc :

— *Quý bạn đọc giả thân mến*
— *Quý vị khách hàng đang quảng cáo*
— *Tất cả các bạn đã từng góp sức xây dựng tờ báo*

một năm vui tươi và thịnh vượng

NGÔN LUẬN

THIÊN HẠ ĐÃ CHUẨN BỊ CÁI TẾT RA SAO?

- NGƯỜI TA SẮM TẾT MỘT CÁCH CẦM CHỪNG ĐỂ CHỜ HÀNG RẺ.
- **RƯỢU « TÂY » NỘI HÓA ĐƯỢC HOAN NGHÊNH VÌ HỢP VỚI TÚI TIỀN CỦA ĐẠI CHÚNG.**
- NĂM NAY DÂN CHÚNG CŨNG LẠI SẼ ĐỐT PHÁO NHIỀU...DÙ RẰNG VIỆC ĐỐT PHÁO BỊ HẠN CHẾ.

Phóng sự chớp nhoáng của PHAN-NGHI

Con Chó đi coo Heo nhận. Cái Tết đã sắm sập chạy tới sau lưng. Thêm ba cái bắt đầu đề xe đi sắm Tết. Phố phường ngôn ngộn những tài tử giai nhân tay xách nách mang mặt mũi cờ phấp phỏy ra như người vừa trúng số độc đắc.

Tôi bỏ mình vào cái lần sóng người ấy trong lực thành phố vừa lên đèn. Chợ Bến Thành cũng vẫn những khung cảnh cũ. Những gian hàng dành chỉ chung quanh chợ, bằng rượu, bánh kẹo, hoa quả... thấy có một người lạ mặt tới trong (tiệm hàng bước ra vẻ vui tới mời thân mật rồi nhỏa rằng cuối mặt cách rất hiền lành. Cái sự cười ấy đã làm tôi nhớ ra hầu. Một ông chủ trương phảo... không có giấy phép ở Xóm Mới.

Tôi bảo :

— Ông đã chuẩn bị phải mọi phiền trong dịp Tết chưa ?

Cặp mắt ông ta sáng lang lanh :

— Chẳng cần phải chuẩn bị, người ta cũng đã xô đến mua. Chúng tôi bán từ lâu rồi : những tay buôn Hoa Kiều đã đặt mua hàng tháng trước đây. Ai vì nào người người ta đến hay ba bánh đề xã trai thì tại sao nâu nay người ta lại không đến nhiều gấp bai như thế đã nà... rui nữa.

Câu nói của ông ta thật chí lý và cũng thật chân thành quá xá, nó đã khiến cho tôi có ý nghĩ đừng nó đề kêu thúc bài nữa.

Nhưng khách mua sau chúng có về thưa thớt hơn mọi năm. Chỉ cần nhìn vào cái không trong ở dưới lề đường ngăn bằng một cái hàng rào gỗ, hay lần chỉ trắng nơi đánh rằng chỗ khách bộ hành cũng đã rõ.

Một sản bước chân vào khu vực này thật khác hẳn. Phải chen lấn, huých • tuồi xê cần • mới khỏi đi được. Người ta say sưa ra cả hàng tạp gỗ và lần chỉ trắng cũng hơi thừa.

Mua bán chỉ lì...

Nhiều những người đi sắm Tết, người ta thấy rằng thiên hạ đã chịu khó • chiếu cố • nhiều đến các món nội hóa, nhất là rượu. Các thứ rượu Tây đã bị đánh đi đi vì giá đắt hơn gấp bội. Cũng là một loại rượu • ấp-pê-ri-tip », mà giữa nội hóa với ngoại hóa chênh nhau hàng trăm bạc, cho nên người mua đã chọn thứ về hơn. Nó có hai cái lợi: vừa được tiếng là ủng hộ nội hóa lưu nữa đã tỏ ra thích hợp với túi tiền của người thước thời không a-dua những thứ rượu, lại vừa bỏ tiện được túi tiền.

Việc mua bán của khách hàng chẳng chẳng cho được vừa ý thì cũng khó lòng mà bỏ đi được. Người ta cứ lần đò hết cái này đến cái nọ, không chịu mua hẳn một thứ gì cả. Rồi anh bị thấp giọng :

— Rứt kinh nghiệm năm ngoái Cũng gần đến Tết, hàng hóa lại càng rẻ. Mình đi đâu mà vội. Sắm về rồi cũng đến để dự. Tội gì mua trước.

Bà vợ cũng góp một câu :

— Hoa sẽ lòng cách đây chừng năm tháng [50d một chục bông,say có gần 40d. Tớ giờ đến Tết chắc còn rẻ nữa.

Á thì ra thiên hạ không thạo. Thảo nào mà người ta cứ bọc mới, hàng hoa quả, cứ ngồi ngáp vắn cả quai hàm.

Hơm phanh mọi thứ

Có một điều đáng được chú trọng là Tết năm nay người ta đã mất hẳn những lòi • nhẩy đi • của các nhà xuất bản, cốt ra bán để quảng cáo cho những loại sách của nhà mình và để lấy quảng cáo của các hàng buôn. Nhiều tờ nhật báo cũng • bám phanh • luôn không ra báo Xuân nữa, mà thay vì vào số tết nhiều ô trang hay 8 trang.

Mọi năm, những nhà giầu có thường mua ô nhất là 2,3 tờ. Năm nay họ chỉ mua có một và đã sem nét để lỗ không tờ rượt đến hình bìa của từng tờ để rồi chọn lấy một tờ ưng ý nhất.

Theo các em bán báo và những cô chỗ sạp thì báo Xuân • Điện Ảnh • và giai phẩm • Đẹp • ăn khách nhất. Vì chuyện ai là ma, vì ảnh người đẹp.

Cũng lại phải kể tiếp đến các thị trường vàng. Theo đúng qui luật, vào hàng Tết giá vàng ban giờ cũng cao hơn ngày thường. Các bà các cô đua nhau sắm đồ nữ trang, hoặc mang đi cầu đổi lấy đồ mới để trưng diện. Nhưng năm nay người ta • phanh • tất.

Giá vàng từng ngày Tết ông Công đã lụ xuống 4.400d một lượng.

Người ta đã bắt đầu biết tới cái lợi ích của sự thật bằng bước bụng, thật giản mọi thứ chi tiêu vô ích, xa xỉ.

Xả xui

Trong lúc sắp sửa ra về,thì thì bỗng

GIẢI TRÍ hôm nay

VĨNH-LỢI

Thường trực — Cô mấy lạnh

Chương trình đặc biệt trong dịp Tết :

1) LA BLONDE OU LA ROUSSE
Tài tử : Frank Sinatra, Rita Hayworths.

2) ANASTASIA
Tài tử : Yul Brynner, Helen Hayes
Nói tiếng Pháp phụ đề Việt ngữ

MAJESTIC CHOLON

JE REVIENS DE L'ENFER
Tài tử : William Holden, Virginia Leith, Lloyd Nolan
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

ASAM DAKAO

TIRPITZ
(Mã chiến Thiết giáp hạm)
Phim Panoramique
Phụ đề Việt ngữ.

THANH-BÌNH

(có máy lạnh)

Long trọng trình bày trong dịp Tết.

1) SỰ TÍCH TRÂU CAU
Phim hoàn toàn Việt Nam sản phẩm của hãng Mỹ Vân.

2) PARIS BY NIGHT.
(Đêm Ba Lê)
Sản phẩm tổ màu Agfecolor Của hãng Thanos Films

ĐẠI-NAM

(có máy lạnh)

L'ARBRE DE VIE
Bắt đầu từ 6-2 đến 11-2-59
LE FOU DU CIRQUE
Tài tử : Merry Andren — Danny Kaye, Pier Angeli.
Cinémascope — màu Metrocolor.

NAM-VIỆT

(thường trực)

Chương trình chiến trong dịp Tết
1) TRANH HÙNG TẠI O.K. CORRAL
Tài tử : Burt Lancaster, Kirk Douglas.

2) LIVING IT UP.
Tài tử : Dean Martin — Jerry Lewis.

KINH-BÔ

(có máy lạnh)

Chương trình chiến trong dịp Tết. Hân hạnh trình bày 2 phim vì đại của nền Điện Ảnh Quốc Tế :
LES TRAVAUX D'HERCULE
(Hercule vị thần của chiến thắng)
A PARIS TOUS LES DEUX
(2 vua hề cùng đến Ba Lê)
Do Bop Hope và Fernandel đóng vai chính.

Đoàn KIM - CHUNG

Giá vé thêm từ 10% đến 50$
Thứ Tư 4-2
Khóa chặt cửa tim
Thứ Năm 5-2. Thứ Sáu 6-2
Phòng Hà — Ga Cương cùng toàn ban Kim Chung trong
GÁNH CẢI TRẠNG NGUYÊN

LONG - PHỤNG

chương trình chiến trong dịp Tết.
TÌM DUYÊN TRÊN BỆ NGỌC
hay là Ba lời Tiên Tri Huyền bí.
Tác Boulaba Ramkesi (Tổng)
Một sản phẩm đặc sắc của hãng phim Sông Hương.

KHÁI - HOÀN

Chương trình chiến trong dịp Tết
LE FOU DU CIRQUE
(Anh tử trong gánh xiếc)
Tài tử : Danny Kaye. Pier Angeli.

EDEN

Chương trình chiến trong dịp Tết
GÉANT.
Tài tử : ELIZABETH TAYLOR — ROCK HUDSON, Phụ đề Việt Ngữ.

RẠNG - ĐÔNG

Bắt đầu từ 6-2-59
GÉANT
Tài tử : Elizabeth Taylor — Rock Hudson
— Trong 3 ngày Tết hát mỗi ngày 4 xuất.

CASINO SAIGON

Chương trình chiến trong dịp Tết. Hân hạnh trình bày 2 phim vĩ đại của nền Điện Ảnh Quốc Tế.
LES TRAVAUX D'HERCULE
(Hercule vị thần của chiến thắng)
A PARIS TOUS LES DEUX
(2 vua hề cùng đến Ba lê)
Do Bop Hope và Fernandel đóng vai chính.

OLYMPIC

BẢY THỨ TRƯỚC BẰNG ĐEN
Tài tử : Glenn Ford. Anne Francis
Nói tiếng Pháp, phụ đề Việt ngữ
Phim này cấm dưới 18 tuổi.

MAJESTIC SAIGON

RENDEZ VOUS SUR L'AMAZONE
Tài tử : Glenn Ford.
Phim màu — Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

CASINO DAKAO

KHÚC QUANH GIẾT NGƯỜI
(La Virage du Diable)
Tài tử Carmel Wilde-Jean Wallace
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

TỨC VẢI HÀNG

VÀO hồi Giờ 15 phút sáng mùng một Tết Kỷ Hợi, Tổng thống Cộng Hòa Việt Nam sẽ đọc Thông Điệp gửi đồng bào nhân dịp năm mới.

SÁNG 2-2, ông Trần Trung Dung Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng đã tới chủ tọa buổi lễ phát quà * Cây mừa Xuân Kỷ Hợi * cho các Thương Phế Binh, do Hội Cựu Chiến Sĩ Việt Nam tổ chức tại rạp Thống Nhất. Sài gòn.

SỐ hơn 2-2, lễ tổng kết giải được III kể hoạch NGUYỄN TRÁI đã cử hành trọng thể tại Câu lạc bộ Thanh Niên tỉnh Phong Dinh.

30 TẾT ĐẾN NƠI

còn bị xộ khám

VỀ TỘI CÁO GIAN

SÀI GÒN — Ông Lưu văn Đức thân khoán ở ngoài Cộng Hòa Sài-gòn, không rõ có chuyện xích mích gì với Đại úy Nguyễn văn Tiếu (trong đội tuyển tìn Quân khu Thủ đô) nên đã bị đại úy Tiếu tố cáo với nhà chức trách là vụ chứng cớ Đức đã nhúng mọ một vị Bộ trưởng và đã thương một người nào đó. Vì vậy ô. Đức vừa bị là Phương cách dây không lâu đều bị đòi tới dự thẩm để điều tra. Sau khi được miễn tố vụ chứng cớ Đức liền về đơn dự thẩm thừa nguyện lại Đại úy Tiếu về tội cáo gian.

Sáng hôm qua, Đại úy Tiếu đã bị đòi tới Dự thẩm, tối bị tống giam luôn vô tội trên.

TÂN BINH QUÂN DỊCH

tự động kéo ra khỏi trại định về nhà ăn Tết

GÂY THÀNH XÔ XÁT

11 người bị thương

Theo nguồn tin thông thạo, hồi 3 giờ sáng hôm qua (mồng 3 tháng 2 âm 1959) chừng hơn 100 người mới vào quân dịch trong Trung tâm Huấn luyện QuangTrung đã tự động kéo nhau ra khỏi trại định về ăn Tết tại gia đình.

Vì toàn lính canh gác cản lại, họ đã gây thành một vụ xô xát khiến 11 người bị thương.

Ngay lúc ấy, Ban Chỉ Huy Trung Tâm Huấn luyện Quan, Trung đã tới hiểu dụ, họ đã tuân lệnh và quay trở lại trại trong trật tự.

Cướp táo bạo chẳng kém gì Al Mỹ

SÀI GÒN — Hồi 9 giờ sáng qua một bọn cướp gồm 4 tên táo bạo đã ăn hàng tại nhà một người khiếu ở số 263bđường Lê-v-Duyệt. Theo dư luận, trong lúc bọn chúng đang ăn nhà đã bị cướp bắt giữ và bắt đầu lục kẻ thì người sẵn tinoát ra ngoài đi báo cảnh sát. Cảnh sát cũng cấp mang súng đang tới bao vây, lực soát. Người ta không rõ cướp còn ở trong nhà hay không nhưng vẫn thấy cảnh sát thận trọng bao vây và lực soát.

ĂN TẾT KỲ - HỢI
NGƯỜI LY HƯƠNG HÃY ĐỌC:
NHỮNG MÙA XUÂN LY-HƯƠNG
một tập văn hay...

CÁC CUỘC VUI THỂ THAO

TRONG MẤY NGÀY TẾT

SÀI GÒN.— Mặc dịp Tết Kỷ Hợi, để giúp vui cho đồng bào trong dịp đầu Xuân, Tạ Thu Thâu có tổ chức nhiều cuộc vui thể thao sau :

— *Mùng 2 Tết* (9-2-59) Thi xe đạp lái khéo đánh cho phụ nữ hồi 8 giờ sáng trước sân Vận Động Đô Thành đường Nguyễn Kim Chợ lớn.

—*Mùng 3 Tết* (10-2-59) 8 giờ sáng cũng ở sân trên : thi xe đạp máy lái khéo đánh cho thanh niên.

—*Mùng 7, 8 và 9 Tết* (14, 15 và 16-2-59) Biểu diễn Nhu Đạo và nhảy dù giữ tại trụ sở Ty Thanh Niên Đô thành 215 đường Hiền Vương Sài-gòn.

— Ngày 12, 13 và 14 Tết (19, 20 và 21-2-59) Biểu diễn thể dục Thẩm Mỹ (cũng ở địa điểm trên).

— *Ngày 15 tháng giêng* (22-2-59) Chạy bộ tiếp sức trên các con đường Đô thành từ 16 giờ.

QUÂN TÌNH V.C. : — Ông thấy chưa, bọn họ đang nổ súng tấn công chúng tôi...hai năm rõ mười kia nhé!!!...

Ngôn Luận số đặc biệt tết Tiền

SIU CỐ-NƯƠNG

Cuộc PHỎNG VẤN TOÀN SOẠN...

VỚI...

Gần đục khơi trong

(Tiếp theo trang 4)

Ảnh minh họa một mặt

Theo tục

Dầu sao, tháng Tết cứ vẫn là tháng củ mật, và cứ mỗi năm Tết đến là lũ các thứ bánh đủ thứ bánh đủ mật lại phải triển tất mạnh dan tương bừng.

Chết một nỗi là nhiều khi nhà giầu kin cổng cao tường chi chăng mất mát gì, còn cái anh khố rách áo ôm, kiếm được một chút chiếc bánh chưng, thì lại đi mất cặp chính giữa đêm ba mươi Tết!

Gia đình Táo Quân

(Tiếp theo trang 5)

ÔNG TÁO (lạc-điệu)

Chưa chi đã vội nói không,
Gia đình ông Táo ông Công phết phiền
Nên gương lớn xấu đầu tiên,
Cũng mong gì để xe lên Thiên Tào
Đình công, luận tội làm sao ?
Thiên hạ sự cũng hao hao giống mình !
Tay ba chung một gia đình,
Ông cười, ba mếu, rồi tình, rồi xoc

BÀ TÁO (thét thực to)

Thôi đi ! Tôi chẳng thèm nghe !
Cả hai tức nói ngang phè, ngứa tai !
Ngứa tai ! Ngứa mãi ! Ngứa hoài !

ÔNG CÔNG (lấp tấp bước ra)

Thôi, Thôi ! Bà đừng muốn xa chuyện tới,
Tôi tôi nói với ông Trời !
(nhìn đồng hồ tay)
Ngày to, nhờ mặt giờ rồi còn đâu !
Phen này để trượt buổi chầu
Ngọc Hoàng giáng đến lăng đầu chẳng chơi !

ÔNG TÁO (lại gắt rồn)

Rằng cả tôi nhân hạ nhất thân Ất,
Năm xó hợp xét ra là thượng sách !
Chỉ phải cái : tro than hơi không sạch ...
Nhưng hết cần, ở bẩn ông càng lắc,
Ngán muốn đời, tôi còn được gái trẻ..... (cười ha hả).

MÀN HẠ

• Cuối năm Mậu Tuất

THẦN ĐĂNG

Siu Cô-Nương

(Tiếp theo trang 3)

mệnh được tiếu thuyết hóa,thành thử họ mắc nợ ngay chính bản thân họ, không sao trả nổi được với đời sống thực tế. Hậu nhưng kẻ chiếu hại biết rằng đã thua một keo mà vẫn phải ép lòng trong cái lồng úp của cái chính quyền quốc gia lai căng Pháp Việt bà nhìn, nhưng Thúc Tề Thua họ Vẫn có Vườn Lên Tim Lẽ Sống Và Cách Sống Sao Cho Tương Xứng Với Lối Sống Của Con Người, Con Người Theo Họ Cuen Niệm Chứ Không Phải Theo Ai Quan Niệm Hộ. Họ thânnhau, quy nhau, và đi vào đời họ có đủ hạng dan ha, cô Siu cựu me tây, nhưng học thức vẫn hiện ninh,bà Huệ, người vợ ngoan ngoan và đảm đang như mọi người thường gặp, cô Chi tự sầu như hầu hết các cô thiếu tử con nhà khuê các, mụ chủ cô đầu chat phi cơ chiếu ngoa ngoắt, cô Loan, phạm nhân chính trị đang chờ lãnh án tử-hình của toà án quân sự Pháp.

Viết báo, vẽ, biên hà, dòng kịch, tất cả đối với họ cũng như là an nhàn, để bắc, chỉ là những hoạt động phụ để khiến họ cảm thấy là họ còn sống chứ chưa chết hẳn, họ còn muon giữ tâm hồn họ chưa chịu để cho tâm hồn họ kỉ hãm.

Si và họ tự, để làm; nhưng họ đâu có cần ai tìm đâm cho họ một lối thoát. Đống rác to lắm, đốt hết đi cho sạch. đống rác thành tro, chẳng cả vết chân người và chẳng cả cái phân khao khát sống của cả người trong đó. Cũng sân đã làm như vậy đã hóa thiêu cả một lớp người.

Con chung ta ?

LỚT RÁC, RỒI TẤM RỬA CHO HỌ ?

Nhưng ai hứt và họ có chịu tâm hay không, đấy là hai điều khác hẳn nhau và tâm rồi liệu họ có bỏ tính bảy rác hay không, lại là một điều thứ ba nan giải nữa. Phải rất nhiều nước, phải đợi thời gian cho rác lăng xuống nước tan thành bùn...

oOo

Đừng mang ống kính luân lý ra mà công kích. Luân lý có giới ô chỗ ngăn đông rác dưng chất cao lên là lu chứ một khu đống rác đi có rồi, thì hỏ hào luân lý chỉ là một công việc rất phụ, hay I nói trắng ra : tránh khỏi nhiễm hốt rác.

Nếu người ta thành thật nhận định rằng sau một chuyến liều sang đến bờ đất bên này, họ còn chưa bỏ tính bảy rác, nếu người ta công nhận rằng rác rưởi xã hội ở đây hãy còn và không phải là chỉ do họ bầy nên dám công nhận như thế, thì người ta đừng trách Mặc Đỗ như lí, sống không được bảy rác liệu có thú vị gì không ?

Họ Mặc đã không khéo đi gì mà đi xấu vào địa hạt triết lý ấy. Ai muốn nêu câu hỏi thế nào thì cứ việc lo tự trả lời lấy, phải chăng biết đứng lại đúng chỗ là một hành vi khôn ngoan?

5) Géont

Chiếu tại ra rạp EDEN — OLYMPIC và RẠNG ĐÔNG

Phim của hãng WARNER-BROSS, màu Warnercolor chiếu trên màn ảnh lớn.

TÀI TỬ : James Dean — Elizabeth Taylor Rock Hudson.

ĐẠO DIỄN : Gerge Stevens.

NHẬN XÉT : Vì cuốn phim quá dài và quá « nặng », cho nên khán giả ngày Tết có thể « ngủ » phim Geant, mặc dù có nhiều người to mồ muốn đi xem tài nghệ của James Dean. Theo ý riêng chúng tôi, thì những ai đã trót suy tôn » James Dean lên hàng thánh nhân rồi, đều không nên đi xem Géont. Bởi vì, họ sẽ thất vọng và thấy tài nghệ của James trong phim này cũng tầm thường như bao tài tử khác.

6) La fureur des hommes

Chiếu tại rạp VIỆT LONG và OSCAR

Phim của hãng METRO.

TÀI TỬ : Don Murray — Diane Varsi.

NHẬN XÉT : Một phim cao bồi, phiêu lưu, mạo hiểm mà các em nhỏ và khán giả bình dân sẽ thích thú.

Ghi chú

— Trên đây chúng tôi chỉ giới thiệu những phim mới, sẽ chiếu lần đầu tiên tại Sài gòn trong mấy ngày đầu xuân. Bởi vậy chúng tôi không giới thiệu các phim chiếu sau ngày mồng năm Tết như MOTHER INDIA (phim Ấn Độ) Lianc l'esclave blanche v v....

— Riêng về hai rạp Kinh Đô và Casino, chúng tôi không biết chắc 2 rạp này sẽ chiếu phim À Paris tous les deux hay phim Les travaux d'hercule hoặc La cité disparue. Bởi vậy chúng tôi chỉ giới thiệu phim À Paris tous les deux thôi.

— Theo lời quảng cáo của một hãng phim Hoa kiều thì họ sẽ chiếu phim Việt « Sư tích trầu cau » ở rạp Thanh Bình vào mấy ngày Tết. Nhưng theo sự quảng cáo của rạp Thanh Bình thì rạp này lại chiếu phim Paris by night, do đó, chúng tôi chỉ giới thiệu phim Paris by night thôi.

(Tiếp theo trang 5)

có 15 bản nhạc và 160 nhạc công. Có lẽ người ta sẽ đi xem phim ngày vì có chữ Paris trên tựa. Trong năm qua, vì khán giả chỉ thích xem các phim vui và vũ nhạc, cho nên Paris by night có thể có hy vọng chiếm được hàng thứ tư.

oOo

Mặc Đỗ vốn là một nhà văn không phải sống như vậy nên cũng hút nên ông có hoàn cảnh đào xâu và có những phương tiện bắt chấp thì hiểu đời cốt chuyện làm là của đọc giả. Ít nhất thì ông đã có can đảm bầy cho độc giả ông thấy đâu là rác rưởi và biết phân biệt thế nào là sống rác rưởi và thế nào là đi lên trên rác rưởi để ma tìm lẽ sống trong khi vẫn tự thấy thực cho mình cái tình bẩy rác gần như là hơn nhiên với cả một nghệ thuật bầy rác đã súc tích qua mấy đời sống tư sản.

Duy chỉ cần cứ vào một điểm ấy Siu Cô Nương của Mặc Đỗ đã rứng đứng là một vận phẩm mà con người của thời đại phải đọc, dù là đọc để mà chửi.

Người ta có quyền thích hay không thích Siu Cô Nương, nhưng không trả lại cho họ Mặc cái tiếng « can đảm » đã dám khơi rác thì quả là người tỏ đối trá với chính lòng người ta vậy.

xxx

Người ta thấy tiếc thì Mặc Đỗ đưng lại trước giới hạn triết lý, nhưng người ta phản vân không biết nên khen hay nên trách họ Mặc đã quá tham lam, đã quá ôm đồm trong kỹ thuật làm sống lại linh động một thời qua. Cái thời ấy có một hai chính khách không đến nỗi quá thì như người tư trường, có một dòng chỉ dẫn em hách không phải lối đến đăng thương hại,cái thời ấy pha trộn một chút hoài nghi vào tôn giáo, một chút phù phàng vào tình yêu không triệt nhiêm, một chút anh hùng tính vào một công trình thực hiện bằng được chỉ cốt để cho đối phương cay, cái thời mà ông già bọn trẻ không hiểu nổi nhau và lười không chịu tìm hiểu nhau, cái thời ấy nó thế đấy nhưng đâu là NẾT CHÍNH ? Rầm rạp quá, tham lam quá, nhiều màu quá nên bức tranh loãng ở một vài nơi, nhưng ai cầm bút mà không tham, miễn cái tham ấy chỉ là cái tham vận nghệ, cái tham chân thành muốn để lộ cho người đọc thấy cận kẻ mà không muốn lên mặt nhà đạo đức rút tia phương châm dậy đời rằng : sau một chuyện LIỀU cần phải đoạn tuyệt với một nếp sống cũ mới có thể tránh khỏi phải LIỀU một lần thứ hai.

TỪ CHUNG

Không phim hay

lại cho anh !

— Ấy chết ???

— Làm sao anh sống được thời này mà anh còn dám xắn dánh tứ « dạy vợ » ? Đại phản động ở đâu ấy !

— Thì « dạy » theo nghĩa của chúng mình hiểu ấy chứ ! Dạy dây có nghĩa là « thuyết phục, đề nghị, yêu cầu »... dưng độc bảo người ta. đề « anh » khỏi xấu hổ... Dạy ngầm dạy ngầm thế, chứ dạy bằng áp lực thì đau nó cho...chết cả « anh » liền !

— Đây, tớ xin kể chuyện « dạy » vợ : Tớ hỏi : « Đọc gì ở báo ấy mà hôm nào cũng mượn ?... »

Ên trả lời : « Coi tử vi hàng ngày dùng làm anh ạ, lại nhiều chuyện ngắn, chuyện dài chuyện vừa vừa tranh vẽ tranh đố nó hay hay thích thích là ! »

Nhiều lần tớ hỏi ý kiến vợ về báo Ngôn Luận », ên thường nận định : « Báo của anh » rạt nhưng tin thế giới, năm châu, bón bế... từ vi thì không có. Với lại bàn luận nhiều quá.

— Thế sao cậu không dạy chính trị cho vợ ?

— Ấy vì bị « nó » mắng một hôm, thành ra mỏa mất tinh thần rồi thoái chí.

— Sao vợ cậu bỏn thế?

— Có chi lị bỏn ! Chuyện như thế này: Bữa hôm ên hỏi mua rằng : «Anh làm ở bộ Ngôn luận thì anh viết những bai gì?» Mọa nói dối : «A, anh đọc và lựa các chuyện của đọc giả để đăng vào mục mội ngày mụt truyện chi có thế thôi.» Ên hỏi: « Thế anh có viết những cái tin Thế giới chỉ đưa bai lóa by tin dài lê thê ở trang nhất hay không ?» Mãa chỏ : « Không ! » Thế là ên nện một cú : Anh nào viết tin Thế giới đó thật nên về nhà rửa chén,quét nhà cho vợ, đừng lảm bảo nữa !

Vấn Đạm phong

— Này chỗ anh em nhà dừng đâu nhau nhé, cậu còn lấy bốt hiệu là Trường Xuân để viết bảo Việt-Bút trước đây nữa, phải không?

— Phải. Mà tôi thôi rồi. Anh phòng vấn tôi về vấn đề bảo nhã này đi thôi. Nhưng hãi cho bình dân giáo dị để tôi còn trả lời nữa.

— Hãi còn tờ Việt Bút tại sao cậu lại toan « hại » ông chủ nhiệm Ngôn Luận ?

— Ủa ! Anh Gòn chỉ nói đớn hoài mà !

— Không muốn « hại » sao sao cậu lại để tăng dưới cái tít một bài báo rằng : « Kính tặng Hồ Anh, người đã dẫn giắt tôi lên đài vinh quang » ?

cuộc đấu banh quốc tế. Đạm Phong được vào không mất tiền vì có thẻ, nhưng lại vì chật chỗ mà phải ngồi dưới hàng bết. Bây giờ tôi ở trên khán đài danh dự, tôi mới ra mua thêm một vé thường hạng, rồi vào gặt Đạm Phong lên...ở đài vinh quang » cùng ngồi mà !

Sau khi một phong trào... cười dàng lên, tôi cổ xuống...

Gòn lại phòng vấn Đạm Phong (ký giả thể thao) về mấy dành tử chuyện môn thể thao mà Gòn chưa biết.

— Thế nào kêu là một đứa thủ « gạo cội » ?

— Là... hàng khá. là số đách mà !

— Thế nào là một đường banh « huê dạng » ?

— Anh biết rồi ! Anh chỉ hỏi quấy phá tôi, thôi đi !

— Nếu như một ngày mai dây đoàn cầu Bến « Ngọc » của chúng ta mà phải đụ... bức nhau với đội bóng Chân-Trâu» cũng thì liệu sức Nghệ có thắng nổi Trâu để làm sạng rờ mầu cờ sắc áo » cho... Tổ quốc chăng ?

Đến đây bỗng Đạm Phong xin phép suy nghĩ và hứa sẽ trả lời vào thắng chạp năm tới !

Phòng Lê-tâm-Việt

Đạm Phong nói « năm tới » Gòn lại nhớ « năm rồi » và những năm kia... bèn quay lại hỏi Lê-tâm-Việt :

— Trong dợt làm báo, anh ưng ngồi chôn chân cơ viết tỉ sự hẳn như thế nào, hay là anh thích vừa làm « giám đốc... bắt trị sự » vừa thỉnh thoảng đi « nhảy dù » phóng sự ?

— Cổ nhiên là có đi có về vẫn khoái hơn ngồi lì. Này cô anh Phan Nghị và N.Đ.A. đi thể cho nhiều, tôi mới được ở nhà.

— Trong dợt anh, anh khoái nhất lần đi nào ? Có phải là cái lần anh đi theo đội bóng sang Hồng Kông tranh giải A Châu ?

— Ư, lần ấy đi khoái thật đấy.

— Thôi, thế là lòi cái đuôi con... chuồn chuồn ra rồi ! Thế mà dạo đó vẽ, người ta hỏi cứ chối lia lịa !

Đến đây Việt nhảy lên như người phải lửa. Việt cải chính :

— Bậy nào ! Bậy ! Tôi nói khoái là khoái vì viết được bài ra số Tết, anh có viết chuyện lòng mòi mẫn nào gửi đăng các báo bạn hay không ?

— Tớ chán cái môn viết chuyện lắm rồi ! Mà viết như mấy năm trước là lối văn... ba xu ! Bọn mình không nên viết như thế nữa ! Tơ chừa rồi đấy.

— Ô ! Thế dụ như « Hận tình trong hòa ngục » của anh mà bảo là tồi à ?

— Không tồi nhưng... trẻ con lắm. Bây giờ đọc lại... mình tiếm thẹn là !

— Việc chi mà mức cỡ ! Văn hay thế còn gì ! Có lẻ cậu bị ức thì có...

— Việc gì mà tôi ức ?

— Ức vì... « thiên hạ bốn phương » ai đọc bài ấy cũng «tưởng» là chuyện thực của đời cậu, rồi thiên hạ lệt cậu vào hàng... đa mất trình ! « Vớ ệ » đấy !

Bỗng nghe có tiếng bình vực Lê tâm Việt :

— Thầy Gòn chỉ nói đọc ! Người ta đang kén cho «ợ lưỡng... để khỏi gặp phải vợ Hà Đông, họ Hoan như... vợ ThầyGòn đấy! Chứ ai người ta thèm... ế vợ ! Nghe đâu dạo này «gió Bắc» thổi mạnh quá, đã cảm thấy lạnh lùng và xáp xúc tiến việc... «phòng có» thì phải...

Vận-tử-Chung

Thầy Tử Chung bảnh Lê-tâm-Việt mà lại mọc Tôn. Gon quay lại phòng luôn :

— Anh bảo rằng tôi sợ vợ vậy thì anh có sợ vợ anh không ?

(Xem tiếp trang 6)

THỜI GIAN QUA...

(Tiếp theo trang 3)

cho rằng mình chỉ xứng đáng làm « *thiếp yêu* » của Hồng quân. Và Mao-trạch-Đông sau khi chăm ngồi bánh phẩo nó cách nhật tại Kim Môn và sau lần phá vỡ chế độ gia đình của Trung Hoa tuyên bố rút lui về nhà học hỏi nghiên cứu thêm, ý chừng hết cái phá rồi, công việc tìm tòi cái để phá lại một công việc hết sức khó khăn cần phải đào sâu lý thuyết Mác Lê nhiều hơn nữa. Theo rõi những chi tiết nhỏ để cười chơi, nhưng ai lim ngờ được những cuộc tranh luận gay go tại hội trường quốc tế ? Bên bờ hồ Lệ Mận, đối bên rụt rè bàn tán mãi về chuyện ngưng thí nghiệm nguyên tử và kiến soát tận công bất thần, nửa muốn hòa, nửa sợ hãi, lim cho thế giới mỏi mắt trông chờ và cứ phải lo ngay ngáy cho số phận Bà Lính một ngày mai đây, bởi vì, cháy nhà hàng xóm, trong cái thời đại này không thể bình chân như vai được nữa, đám cháy nguyên tử lan nhanh lắm chẳng cần đến Đông Phong...

oOo

Con chó MẬU TUẤT lớn cũn vẽ hưu, con lợn KỶ HỢI ún in ra gánh vác việc nước, việc làng, cũ hành đất sản sau lưng, chỉ đợi nửa vầi để Bà Lính chăng may « được » chuyển sang những bàn tay quản sự, là nâu nước sôi làm lòng trái đất...

Lật qua cuốn album thời sự chúng ta thấy rẻ sang gian hàng kinh tế xã hội và văn hóa. Hội chợ Bruxelles hô hào phục vụ hòa bình, hội chợ đa dẹp, mà Hòa bình vẫn cứ bay khắp khiếng như chim phải tên. Trụ sở Văn Hóa LHQ vừa được khánh thành tại, kinh đô ánh sang, chưa kịp rọi một tia sáng nào cho một chương trình hợp tác văn hóa sâu rộng hơn, và các nước nhỏ đều đua nhau thay theo khuynh hướng tổ hợp thành những cộng đồng kinh tế để bảo vệ mức sống, sự đón ép của hai khối lớn; đi tiên phong là Tây Âu rồi đến Á Phi, và lẹt đẹt theo sau vẫn là Á Phi.

Văn Hóa vẫn cứ chìm lặng như hồ nước không gợn sóng mặc dầu người ta đã nói đến bác sĩ Zi-va-gô rất nhiều, nói để mà tự tranh cho mình cái công việc nặng nề là đọc cuốn sách ấy. Đọc sách và viết sách đọc truyện và còn khá, và viết được truyện, khi còn người lười đọc và lười nghị, chỉ thích ngồn những món ăn tinh thần để nuốt, hấp dẫn mà không bận đến cái dịu ; thật là tai hại cho văn hóa và đi trước cả năng khiếu của con lợn sắp ra mắt bà con.

Con chó MẬU TUẤT cuốn quanh lưng cái vòng Hula-hoop về vươn nghỉ dưỡng già, thu chúng ta hãy cầm ơn nó đã tranh cạo cho chúng ta một năm trong đời bình yên. Chúng ta đây, là nhân dân cộng sản ở giới, chứ còn chúng ta Việt Nam Nhân nói riêng, chúng ta — chắc các bạn đều đồng ý với chúng tôi — sau khi lò chạy Tết, chạy bở hơi tay để có thể có tạm đủ « *tiền nghỉ* » còn đang mắc bận chục tụng nhau một năm mới, tiến ra tiến vào rùng rình gần năm, gặp mười năm ngoái.

TỪ CHUNG

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

Tòa Hòa Giải Rộng Quyền Tây-Ninh

Công bố án xử phạt tội hối lộ

(*Điều 13 Dụ số 18 ngày 28-7-1954*)

Do án văn đề ngày 22-12-1958, trước bộ ngày 14-1-1959, đã thành rồi định. Tòa Hòa Giải Rộng Quyền Tây-Ninh, Ban Đại Hình đã tuyên xử phạt :

TẠ-VĂN-ĐƯỢC, 27 tuổi, phụ tại xế, con của Tạ-văn-Sang (chết) và Nguyễn-thị-Sang, sanh tại Bình-Thạnh (Tây Ninh) ngụ tại Gò Dầu (Tây Ninh), có vợ 1 con, hối chử, không tiền ăn (bị giam ngày 21-3-1958, được tự do tạm ngày 25-4-58).

Một năm tù ở về tội đưa hối lộ, và truyền công bố bản án này trên bản tin nhựt báo, sở phí về phần bị cáo phải trả, chiếu theo các điều 10, 11, 12, 13, 14 của Dụ số 18 ngày 28-7-1954.

Tây-Ninh, ngày 21 tháng giêng năm 1959

Chánh Lục Sự

ĐỖ-TRỌNG-TUYỀN

PHẦN THƯỞNG DANH DỰ

Được tin cây và sự nhiệt-tiết chiếu cố của Quí khách lâu nay ủy là nhờ tên chỉ dùng dán và giữ vững tin dụng của nhà nghề

Nhưng chúng tôi cũng không lấy đó mà tự hào, từng giây từng phút, vẫn cố gắng thêm lên, mong để hầu Quí Vị càng được hài lòng.

Tiệm bánh **TÂN-TÂN** kính mời

Chuyên môn Bánh, Mứt, Kẹo và thực phẩm

Số 36 đường Le-Lai Saigon—Điện thoại 22.646

THUỐC BỔ DANH TIẾNG

Đại bổ Ngũ-Tạng-Tinh La Vạn Linh

Người ốm yếu mệt nhọc, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đái dầm, ủ tai, mắt lờ, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hạp cho Phụ nữ để bổ huyết điều kinh. Người già được an ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).

Dùng dầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu đau bụng, ta mửa linh nghiệm. Mùi thơm dịu (có bán khắp nơi

BẰNG CỚ CHÁNH ĐÁNG

Lời nói thiết thực trích trong những bức thư của người khỏi bịnh cảm ơn Y SƯ BƯỚM VÀNG 19-B đường Ngô-tùng-Châu Saigon Thầy thuốc có nhiều khả năng kinh nghiệm chuyên môn, XEM MẠCH gọi rõ bịnh, chữa được mọi bịnh thuốc, nhiều người đã khỏi bịnh hiểm nghèo và chồng tôi LÊ VĂN KHA 72 Nguyễn Du Saigon—NGUYỄN HỮU VIỆT 188 Le-quốc-Hưng K. H. tan yếu, thấp suy, thần kinh mỏi mệt, không ngủ đi tinh liệt dương, tảo giảy (giao hợp không bền) đau bao tử nặng nước chảy tiểu mỏ hai tay, NGUYỄN THỊ HƯƠNG Giáo Học My-Thọ Lô sau không đam uống nước lã, DƯƠNG THỊ ĐỖ 31 Trần quý Khoách Tân-định đau gan sỏi cuốt, đau sóc bên, sưng, kinh kỳ trễ suất, từ cung bạch đới, ôm yếu, thiếu máu lâm phước mách ai có bịnh đến Y SƯ BƯỚM VÀNG chắc chắn mau lành.

MINH-TRIẾT

— Chuyên xem chỉ tay và trắng mạo để đoán vận mạnh cùng họa phước đời người.

— Truyền dạy toán môn **VI BỐC TIÊN TRI** của vua Văn-Vương, điều cần hỏi ứng nghiệm như thần, hiệu hiệu mau chóng.

— Chuyên luyện « **THÁI CỰC ĐỒ PHÙ** » để bảo hộ thân mệnh và thuận hợp trên mọi đường sanh kế, (không nhận làm phù bất chánh).

254 đường MINH-MẠNG (P. Pasquier cũ) *CHOLON gần Nhà ba Vườn Lài*

CHUYÊN TRỊ

Di — Mộng — Hoạt tinh

24 thứ bệnh Trĩ

BẢO ĐẢM 3 NGÀY RỨNG

Bệnh Phong tinh, bệnh cùi, bệnh tim,

Bệnh thiên trụy, các chứng bệnh con mắt.

Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng, chữa theo khoa học cổ kim điều kinh, bạch đới yết hầu, ung thư, bệnh tuyến, ho lao, tê bại và các chứng bệnh ngoại khoa.

Phòng khám bệnh **BỬU-ÁI**

33 đường Kỳ Con (Marchaise) cầu Ông Lãnh (Sài-gòn).

TỔ CHỨC DUY NHẤT ĐƯỢC TÍN NHIỆM

BỘ QUỐC-GIA GIÁO-DỤC CÔNG NHẬN

● **SÁNG LẬP ĐẦU TIÊN và NHIỀU KINH NGHIỆM** về lối dạy **HÀM THỤ.**

● **DUY NHẤT** tại **VIỆT NAM** áp dụng phương pháp **ECOLE UNIVERSELLE.**

● **DUY NHẤT** có một ban GIÁO-SƯ CỐ-NHÂN các trường CÔNG LẬP và TƯ THỤC lớn Saigon (Gia-Long, Trưng-Vương, Chu-văn-An, Hà-ngọc-Cầu, Pétrus Ký v.v...)

– Cấp chứng chỉ giá trị cho những học viên mãn khóa

– Liên lạc chặt chẽ giữa nhà trường với học viên.

Tất cả các bạn Công nhân, Quân nhân, Công tư chức, học sinh không có điều kiện đến trường, muốn tiếp tục theo học để mau đến đích ngày tại nhà bằng một phương pháp giáo dục thích hợp nhất để có thể đạt được kết quả chắc chắn trong các kỳ thi, nen viết thư hỏi thể lệ và ghi tên tại trường :

TRUNG - TÂM GIÁO - KHOA HÀM - THỤ

33 đường Bà Lê Chân,(Frostin cũ) Saigon

Một trường chuyên dạy học theo lối gửi thư, có bảng ngân học viên trong toàn quốc đã đạt được nhiều kết quả trong các kỳ thi : Tiểu-Học, Trung-Học đệ I Cấp, Tú Tài I, II với đủ các cấp hạng : Thứ, Bình Thứ và Bình.

I.– TRUNG HỌC

1) Các lớp từ Đệ Thất đến Đệ Nhất.
2) Lớp triết học căn bản ABC.
3) Lớp Lý Hóa Đệ Nhất B.
4) Lớp Đệ Nhất A (Triết, Lý hóa, vạn vật)
5) Lớp luyện thi túc thì T.H.Đ.N.C.

II.– TIỂU HỌC

6) Lớp luyện thi Tiểu học.

III.– CHUYÊN NGHIỆP

7) Lớp Anh Văn Sơ Đẳng.
8) Lớp Anh Văn Trung Đẳng.
9) Lớp Tốc ký, Áp dụng phương pháp mới nhất của Trường Quốc Gia Thương Mại Việt Nam. (Do ông Nguyễn văn-Nhàn G.S. trường Q.G.T.M. và Bạch Khoa Bình đặn phụ trách).

IV.– MỸ THUẬT

10) Các lớp Nhạc lý, Ký âm — Hòa âm — Sáng tác ca khúc. (Do Quốc Nhạc trường Đệ thiếu Liệt, giấy phép Bộ Quốc Phòng và nhiều nhạc sĩ danh tiếng phụ trách).

— Các học viên của nhà trường đã đạt được kết quả : Thứ và Bình Thứ trong các kỳ thi Khóa 1957-1958.

— Hỏi thể lệ trực tiếp tại Văn phòng hoặc gửi thư đến địa chỉ : *33, đường Bà Lê-Chân (Frostin cũ) Saigon.*

Thắc mắc, kêu nài oan ức

Nhờ **NGÔN - LUẬN**

chuyển đạt.

Bịnh nào thuốc nấy

ĐAU BỤNG MÁU

Đau bụng lâu chầy-sẹ, mắt máy tới mét, hoặc 2-3 tháng có kinh 1 lần huyết điều ra ít, nên uống BÁCH-PHỤNG-ĐIỀUKINH- số 37, Võ Văn Vân, mỗi hộp cho quốc 10 mới kinh, quý bà huyết kém, gia 28.50 uống 5 lần (Kỳ thai).

Trúng thực ỉa mửa

No hơi ợ chua, ỉa mửa. Trẻ con ọc vón uống **Tổ Thế Tiên Đơn** VÕ-VĂN-VÂN uống hộp trong 5 phút. Gia 4đ. Nên mua để sẵn trong nhà

ĐAU TỬ CUNG

Tử cung sa, sưng, gray chảng yên, bạch đái nhiều, uống BÁ BẢ SƠN QUẢN TÂN số 1 VÕ - VĂN VÂN linh nghiệm và rẻ tiền. Hỏi các tiệm thuốc Bắc Việt Hoa.

NHÀ THUỐC VÕ-VĂN-VÂN 201-211 P. L. Nguyễn Thái Học

SAIGON

NGANG CÀNH BỨA

GIA ĐÌNH TÁO QUÂN «LẬP BÔ»

Kịch thơ một màn, một cảnh

của **THẦN ĐĂNG**

Nhân vật:

Ông Công — Râu « ghi đông cuốc »
Ông Táo — Râu « ghi đông thường »
Bà Táo — Búi tóc củ hành ngược

Thời gian : Sáng 23 tháng Chạp, năm Chó (Mậu Tuất).
Không gian : Một căn bếp có đủ nồi, niêu, soong chảo, trạn bát đĩa...kiềng ba chân, hỏa lò, ông đồ rau. Trên trần và bốn góc tường có rất nhiều bồ hóng rủ xuống lòng thòng như giây hoa cùng « séc păng tanh » : một chi tiết bài trí rất lập thể tượng trưng ý niệm mừng xuân đặc biệt...vua bếp !
(Màn mở : Bà Táo đang ưỡn ẹo soi hình vào một cá « lập là » bằng « nhôm » thay làm gương. Ông Táo nằm ngủ trên ghế bố, cởi trần để hở rốn lồi bằng quả...táo)

LỚP I

Bà Táo — Ông Táo

BÀ TÁO

(Lại gần ghế bố lay ông Táo)
Mau lại tỉnh ! ông ơi ! lại... lại tỉnh !

(Bưng mồm)
Chết ! Buột mồm, suýt nữa gọi Lại... ka !
Lại tỉnh mau ! Tháng chạp, sớm hăm ba,
Còn vểnh... rún, nằm ườn ra ngủ kỹ.
Táo Quân gì ! Thực không hơn của khỉ !

ÔNG TÁO

(Trở mình gãi rốn, nói mê)
Ờ ! ờ... ờ ! Ăn ngủ được là tiên !
Khi với mèo... Mèo khỉ cũng là duyên.

BÀ TÁO

(Quát)
Dậy đi thôi ! Nửa ngày còn ấm ớ
Rõ xấu hổ, chồng với con thêm nợ.
Chẳng ra gì cũng mang tiếng thần linh.
Sớm hăm ba, phiên Hội Nghị Thiên Đình,
Không sửa soạn, còn nằm lì xó bếp.

ÔNG TÁO

(Ngồi nhỏm dậy, rụi mắt)
Tôi vừa mơ một giấc mơ tuyệt đẹp.
Tôi mơ rằng : Trời ra lệnh từ nay
Mỗi con người vẫn có đủ hai tay,
Nhưng mỗi Táo được quyền riêng một vợ...

BÀ TÁO

(Nguýt dài, dí ngón tay vào trán ông Táo)
Hừ ! Tham thực cực thân mà chẳng sợ,
Hùn công ty, chưa đủ sức tham gia,
Còn ước mơ riêng hưởng « những »... một bà,
Thôi ! Truyện phiếm hão huyền, nên xếp lại
Ông có nhớ hôm nay ngày trọng đại ?

ÔNG TÁO

(Lại gãi rốn)
Khiếp !.. Ngày gì đại với tiểu... lôi thôi ?

BÀ TÁO

Ngày hăm ba tháng chạp, lên Chầu Giời,
Nộp biên bản, trình bầy thiên hạ sự !

ÔNG TÁO

Giời cũng bất phương ! nhì giời, nhất Vợ !
Ngủ là hơn ! Thiên hạ sự xoay vần,
Đã có ông Công, đệ nhị phu quân
Phụ trách giúp, phận tôi đành ép rệp.

BÀ TÁO

Ối chao ôi ! thân đành Ngài Vua Bếp,
Cũng đàng hoàng « Chồng Cả » đủ hôn thư,
Mở mồm ra, toàn nói chuyện tờ mờ,
Việc hữu trách lại đùn cho « Chồng Nhỏ » !
Hèn đớn thế, không lo rồi mất nhọ ?

ÔNG TÁO

Ờ ! thuở xưa Ngài Lý Bạch trích tiên
Cũng chỉ say rồi lại ngủ liên miên,
Rồn cũng lời, nằm gãi râu bằng thích,
Mà « cổ lai thánh hiền giai tịch mịch »
Vẫn « duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh »...
Mặc cho người đời xây vây đua tranh,
Cứ ngất ngưởng hát ngao rồi..chưởi đổng !
Xử thế nhược đại mộng,
Hồ vi lao kỳ sinh ?
Sở dĩ mỗ bất động,
Nằm xó bếp định huynh,
Thần tượng vẫn hiển linh,
Thế gian đều bái vọng.
Can chi mà nhọc mình
Quay như con chong chóng ?

BÀ TÁO

Hồng ! hồng ! hồng ! Ông này quen niệm hồng !
Mồn chuộng nhàn, hưởng lạc vẫn tơ vương.
Thưa lang quân, Ngài không vững lập trường,
Óc tiêu cực, duy tâm và thoái hóa.
Thời nguyên tử, vẫn còn phong kiến lạ !
Chẳng kịp thời phục vụ hướng đi lên.
Táo Quân này, tiểu tư sản kinh niên,
Thiếu lành mạnh, thõ toàn hơi lạc hậu...

ÔNG TÁO

Còn gì nữa ? Nói đi cho... thích khẩu :
Nào « trữ tình », « không tưởng » với « nhân dư » !
Táo bi quan, yếm thế, Táo đặc... thù,
Nhưng Táo vẫn chồng Bà Nữ-Táo...
Chồng một nửa thôi, kiến lành, dễ bảo,
Chẳng đua đòi thích cánh với chen vai,
Nhưng biết tài Soong Chảo đang mê-đay !

BÀ TÁO (bĩu môi)

Thôi dớt ông đi ! Tài gì tài thế ?
Thân nam tử cũng râu rũ lưỡng bệ,
Tài chùi Soong cọ Chảo, ngẫm thêm buồn !
Sứ mạng Giời trao, chỉ tính cách chuồn,
Bàn đại sự, toàn ù ờ nói lãng.
Chẳng xem ông Công, một mình tư sang,
Râu cũng ria nhẵn nhụi cạo xong xuôi,
Đang thảo lập-bô, sửa soạn hầu Trời,
Quần với áo cũng chỉnh tề điệu đách...

(Xem tiếp trang 4)

Em đã thề rồi...

Truyện ngắn ly kỳ của *PHẠM-CAO-CÙNG*

HÔM đó, một ngày giáp Tết Nguyên Đán, tôi đến dự lễ mãn khóa tất niên tại một trường Hướng Nghiệp của những phụ nữ trước đây trụy lạc, nhưng sau muốn làm lại cuộc đời...

Buổi lễ thực ra cũng không có gì đặt biệt khác thường, nhưng cặp mắt tò mò nhà báo của tôi đã phải để ý đến một chỗ khá... lạ lùng. Nguyên sau những bài diễn văn thường lệ, sau cuộc phát phần thưởng cho những nữ học viên được nhiều điểm nhất, bà Hiệu trưởng có dẫn các quan khách đi xem trường. Tôi thấy đây nguyên là một biệt thự rộng lớn sắp đặt lại thành trường, rất là ngăn nắp quy củ, từ phòng học máy thêu, học dệt vải, học nấu nướng đến phòng ăn phòng ngủ, đâu đâu cũng sạch sẽ chu đáo vô cùng. Nhưng tôi đã để ý đến một căn phòng, lạ lùng ở chỗ cửa phòng bịt kín bằng một tấm sắt, hàn liền vào với khuôn cửa, vết mối hàn hãy còn lồi lõm, không hề được rũa nhẵn đi. Thấy căn phòng bịt kín khá bí mật, tôi đã chờ dịp hỏi riêng một bà giáo dậy trong trường thì bà ta lắc đầu, bảo tôi rằng :

— Chẳng phải riêng tôi mới dậy được bẩy tám tháng, không rõ, mà chính ngay bà hiệu trưởng đã từng trông nom ngôi nhà trường này đã năm sáu năm rồi, cũng không hiểu rằng trong căn phòng đó chứa đựng gì, và vì cớ sao, cửa phòng lại hàn kín lại một cách vô cùng kiên cố như vậy.

Tôi suy nghĩ giây lát rồi hỏi tiếp :

— Coi cách kiến trúc thì trường này giống hệt một biệt thự của nhà hào phú, vậy có lẽ nơi đây chẳng phải được dựng lên cốt để mở trường ?

Bà giáo gật đầu, đáp :

— Ông nói đúng. Tôi có được nghe bà hiệu trưởng thuật lại thì ngôi biệt thự này nguyên là của bà vợ góa ông Dương Thi...

Tôi ngắt lời :

— Có phải Dương Thi chính là nhà doanh thương triệu phú, trước kia đã bị thiệt mạng vì một tai nạn trên dốc đèo Blao thì phải ?

Bà giáo gật đầu :

— Vâng, sau khi ông Dương Thi tử nạn tại Blao, thì bà quả phụ tỏ ra chán nản cuộc đời, cho non chục gia đình tôi tớ nghỉ việc với một số vốn đủ sinh cơ lập nghiệp, còn ngôi biệt thự này thì bà cho khóa cổng lại, mặc cho cỏ mọc, rêu phong...

Tôi sực nhớ lại, nói rằng :

— Nghe nói hình như bà quả phụ họ Dương đã thế phát đi tu ?

Bà giáo gật đầu :

— Vâng, bà đi tu, và sau hai năm, có lẽ bà đã vì ưu phiền tư lự quá độ, nên cũng từ trần. Trước khi nhắm mắt, bà có làm chúc thư để lại : bao nhiêu tiền bạc châu báu bà quyên cho các hội thiện, còn ngôi biệt thự này thì bà tặng Chính phủ để mở một trường Hướng nghiệp dậy nghề giúp đỡ các chị em trụy lạc làm lại một cuộc đời lương thiện vui tươi. Đặc biệt một điều là trong di chúc, bà có buộc một điều kiện rằng : ngôi biệt thự này không được phép sửa chữa, xây dựng thay đổi lại chút nào.

Tôi lẩm nhẩm gật đầu :

— Có lẽ vì điều kiện ấy mà căn phòng bịt kín kia, không ai hiểu rõ được trong đó có sếp chứa những thứ gì...

xxx

Tôi đã lưu lại thành phố này thêm mấy ngày, không ngoài mục đích để tìm tòi cho được thỏa trí tò mò... Tôi nhất định dò hỏi cho biết những bí ẩn dấu kín trong căn phòng kỳ lạ kia, và may mắn, tôi cũng đã được thỏa mãn nhiều phần.

Tôi đã có công phu đi hỏi nhiều người đã sinh trưởng trong vùng này từ lâu. Tình cờ tôi đã tìm gặp được bác Năm Hàn, một dân địa phương kỳ cựu, hồi mười năm trước đây, có một tiệm lãnh mọi việc hàn hơi gió đá (hàn xì) cách xa ngôi biệt thự kia, chưa đầy 100 thước !

Tôi đã gặp bác Năm Hàn giữa lúc bác đương ngồi khề khà chén rượu với con khô mực nướng. Bác gật gù bảo tôi rằng :

— Xin thú thiệt với thầy rằng, câu chuyện này, quả thật tôi chưa hề thuật lại cho ai nghe hết. Tuy nhiên, không phải vì thế mà tôi quên lãng đi đâu : những việc xẩy ra đã ngoài mười niên, mà lúc nào cũng vẫn còn như hiển hiện ở trước mắt tôi vậy. Bây giờ, thời gian qua, những người trong cuộc không còn nữa, tôi nghĩ rằng : tôi kể chuyện lại cũng chẳng có hại gì, hơn nữa, may ra, tôi lại có thể vì thế mà bớt bị ám ảnh bởi những hình ảnh rùng rợn khi xưa chăng ?

Ngừng lại chốc lát, tợp một hơi rượu đế, bác Năm Hàn lại tiếp :

— Hôm đó, cũng đúng vào giờ này, nghĩa là lúc đêm tối, tôi đương ngồi «ăn nhậu» ung dung định say sưa rồi đi nghỉ một giấc ngon lành cho lại sức để rồi ngày mai làm việc thì anh Bẩy người nhà đằng ông Dương Thi lại kiếm tôi, bảo :

— Ông chủ tôi kêu anh Năm lại, cùng với đồ hàn để làm ngay công việc gấp !

Tôi lắc đầu :

— Giờ này, nghỉ ngơi rồi, việc gấp thì cũng để sớm mai có hơn không ?

Anh Bẩy vẫn thúc dục tôi :

— Không, ông chủ tôi nói việc gấp lắm, không trì hoãn được, và anh muốn tính bao nhiêu tiền công cũng được, ông chủ tôi chịu hết !

Tôi phải thú thiệt ngay với ông rằng : căn phố của tôi ở cũng dựng trên khoảnh đất của ông Dương Thi, vì thế mà tôi cũng nể ông lắm. Một phần do đó mà tôi cũng chịu dẹp bữa nhậu, thu sếp đồ nghề để qua bên ấy, trong lòng thầm nghĩ không hiểu việc hàn đó là việc gì mà ông cần gấp giữa đêm khuya thế này ?

Ngắt lời Năm Hàn, tôi nói :

— Anh Năm, nếu tôi đoán không lầm thì ông Dương Thi kêu anh cốt để bảo anh hàn cho chiếc cửa phòng kia !

Anh Năm gật đầu, chậm rãi kể tiếp :

— Đúng đó, nhưng việc xẩy ra lạ lùng khó ai có thể tưởng tượng được, để rồi tôi kể tiếp ông nghe...

Khi tôi mang đồ nghề tới biệt thự Dương-Thi, thì anh Bẩy, theo lời dặn trước, đã đưa tôi ngay vào gặp ông chủ. Có lẽ vì linh tính, vừa bước vào căn phòng giấy của nhà nghiệp chủ Dương-Thi thì tôi cảm thấy ngay nơi đây có một không khí vô cùng nặng nề u-uất. Trong căn phòng rộng rãi, ông Dương Thi, hai tay khoanh trước ngực, đương đi đi lại lại, như có ý vừa suy tính một việc hệ trọng gì, vừa chờ đợi ai.., Bà Dương Thi, một thiếu-phụ trẻ đẹp, với cặp mắt u buồn đương đứng chống tay vào cạnh bàn giấy của chồng, nét mặt lo lắng, sợ hãi, hết liếc trộm nhìn chồng thì lại ngóng về phía cửa buồng ngách.

Ngừng lại một phút, anh Năm Hàn lại tiếp :

— Trước đây, đã có vài lần tôi tới biệt thự Dương - Thi giúp việc, nên biết rõ căn phòng làm việc này có thông qua một căn phòng bên, nhỏ hơn, kín mít, không có cửa sổ nào, vì nơi đây, ông Dương Thi dùng làm chỗ chứa đựng hết thẩy những giấy tờ, tài liệu quan trọng của ông. Khi ông Dương Thi thấy tôi tới thì lộ vẻ vui mừng, nói : « Hay lắm, tôi chỉ sợ anh đi chơi vắng, không gặp được anh thôi ! Mà công việc của tôi thì cần gấp... Anh hãy xuống nhà kho, kiếm một tấm sắt dầy, bằng cửa phòng tài liệu này, rồi anh mang qua đây...) Không để tôi hỏi thêm gì, ông hối tôi và bọn người nhà xuống nhà kho lấy sắt. Tôi để ý thì, trong khi ông Dương-Thi bảo tôi, thì bà vợ càng lộ thêm vẻ sợ hãi hơn nữa...

Một lát sau, tấm sắt đã được khiêng lên tôi thấy vợ chồng ông Dương Thi vẫn như đứng nguyên nơi chỗ cũ, cặp mắt như hờm hờm nhìn nhau, chẳng khác một địch - thủ trên võ đài sắp sửa sáp vô giao đấu... Ông Dương Thi liếc nhìn tấm sắt, rồi lại nhìn của phòng tài liệu, lẩm nhẩm gật gù như có vẻ đắc ý lắm. Ông bảo chúng tôi dựng tấm sắt lên đặt kín vào cánh cửa phòng này kế đó ông ra lệnh cho hết thẩy gia nhân ra khỏi, trong phòng giấy riêng chỉ còn hai vợ chồng ông và tôi mà thôi. Kế đó, ông móc túi, để lên bàn một sấp giấy bạc, rồi nghiêm giọng, bảo tôi rằng :

— Anh Năm, tôi vốn biết anh là người đứng đắn, có thể tin cậy được, tôi mới giao phó cho anh công việc hệ trọng này, Nhưng anh cần phải hứa chắc chắn với tôi rằng, từ lúc này trở đi, cho tới khi anh làm xong công chuyện, ra khỏi đây, thì tuyệt đối anh phải giữ bí mật mọi sự, không được kể lại cho một người nào biết những việc gì anh đã làm và những gì anh đã được trông thấy và nghe thấy. Lẽ tất nhiên, sau đây, tôi phải đền bù cho anh một số tiền xứng đáng anh chẳng sợ bị thiệt thòi...

Tôi hơi ngần ngại, giây lát mới nói :

— Nếu là việc không trái với lương tâm tôi...

Ông Dương Thi ngắt lời tôi liếc nhìn vợ và cười nhạt :

— Anh yên chí, việc này làm là do sự thỏa thuận hoàn toàn của vợ chồng tôi !

Và sau đó, ông ra khóa trái cửa phòng lại, kế bước đến bên vợ, nhìn thẳng vào mặt bà, và nói :

— Em nên suy nghĩ cho kỹ... Anh chỉ muốn biết chắc rằng hồi chiều tối, không có ai đến phòng này...

Bà Dương Thi gật đầu, và ông chồng tiếp ngay :

— Huỳnh Tân không có tới đây !

Bà Dương Thi gật đầu :

— Em biết anh đã để tâm dò xét, và anh hẳn đã thấy có tới trên một năm nay, Huỳnh Tân không hề được giáp mặt em lần nào cả...

Ông Dương Thi như cố gắng nén mọi nỗi cảm hờn đương tràn ngập trong lòng một người chồng đương trong cơn ghen dữ dội

— Vậy chỉ còn một câu hỏi sau cùng này nữa :

Em có thể lấy danh dự giòng họ Vương mà thề rằng : hiện trong căn phòng này, cũng như căn phòng mà anh để chứa tài liệu kế bên đây, không hề có một ai hết, trừ chúng ta có mặt nơi đây ?

Bà Dương Thi cắn môi, như có một giây lưỡng lự. Mặt bà sẩm đi, và tay bà hơi run run. Nhưng bà cũng quả quyết đáp :

— Em thề rằng không có ai hết !

Ông Dương Thi nghiến răng lại, vì hùng hổ kéo tay tôi đến trước căn phòng bên, miệng bảo :

— Nếu vậy thì anh với tôi, chúng ta thử mở cửa vào trong căn phòng này...

Nhưng bà Dương - Thi đã đứng can trước mặt chúng tôi. Bà như phần sợ hãi, phần cương quyết :

— Không ! Anh không cần mở ra xem... Em đã thề rồi !..

Ông Dương - Thi nhìn vợ bằng cặp mắt rất lạ lùng, dây lâu, ông bỗng bật cười lên, nghe thực rùng rợn :

— Hay lắm ! Em đã thề rồi, và lời thề của giòng họ Vương đâu phải là vô giá trị ! Em đã thề rồi, vậy thì anh tin em... và anh không vào căn phòng này làm gì nữa ! Anh tin chắc chắn rằng trong căn phòng tài liệu không có một ai hết...

Quay ngoắt lại phía tôi, ông bỗng ra lệnh :

— Anh Năm, anh hãy hàn bít cửa phòng này lại cho tôi...

Và ông nói tiếp, với một giọng dọa nạt :

— Công việc phải làm trọn song-suôi cẩn thận, rồi anh mới có thể ra khỏi được phòng này ..

Kể tới đây, anh Năm Hàn lau mồ hôi trên trán, một lát, anh lại tiếp :

— Thế là như một cái máy, tôi cắm cúi ngồi hàn. Suốt trong khoảng mấy tiếng đồng hồ sau, tôi không thấy bà Dương Thi nói một câu nào, chỉ có một lần bà đột nhiên toan tiến bước lại chỗ tôi, thì ông Dương Thi cản lại, dằn từng tiếng bảo :

— Em chớ quên, em đã thề rồi !

Suốt trong mấy tiếng đồng hồ nặng nề ghê gớm ấy, tôi chỉ nghe thấy có độc một câu nói sắc bén như lưỡi giao chém đá, đó mà thôi !

Tôi nghe đến đây, ngắt lời anh Năm :

— Sau còn xẩy ra việc gì lạ lùng nữa không ?

— Không, không có gì hết cả, sau khi hàn xong, ông Dương Thi trả tiền tôi, và kế đó, như mọi người đã biết ít lâu sau : ông Dương Thi chết, Bà Dương Thi cắt tóc đi tu..,

Tôi gật đầu :

— Đó là điều mọi người biết, nhưng còn anh ?

— Tôi chỉ biết thêm những việc đã xẩy ra trong căn phòng đêm ấy và tôi vừa thuật lại cho thầy nghe...Tôi chỉ còn quên chưa nói : Lúc tôi khiêng đặt tấm sắt vào khuôn cửa, hình như qua khuôn kính, tôi thoáng như thấy bên trong có bóng người...

— Hay là trong đó có Huỳnh Tân ?

— Bây giờ thì tôi cũng ngờ như vậy !

— Anh Năm ở gần cận đây đã lâu, chắc biết rõ mối liên lạc giữa Huỳnh Tân, và vợ chồng Dương Thi ?

— Tôi nghe nói Huỳnh Tân là người bạn tình của bà Dương Thi, trước khi bà lấy nhà doanh thương này. Sau hôn lễ, bà không hề gặp gỡ họ Huỳnh nữa, nhưng tôi ngờ rằng, khi xẩy ra việc này, Huỳnh Tân sửa soạn khởi hành ra ngoại quốc, nên rất có thể, theo lời cầu xin của Huỳnh, bà Dương-Thi, nhân lúc vắng chồng, cho Huỳnh đến gặp bà một lần trót

Tôi gật đầu :

— Anh đoán đúng : Tôi lại ngờ : ông Dương-Thi về đột nhiên làm cho bà sợ hãi, vội vàng dấu Huỳnh vào trong căn phòng chứa tài liệu kia : Rồi vì danh - dự giòng họ, bà đã phải thề để cho chồng khỏi mở cửa phòng, sự thật không vỡ lở... Huỳnh Tân cũng biết lỗi tại mình, và cũng muốn giữ danh dự cho người mình vẫn còn yêu thương thà chịu chết chứ không lên tiếng...

Anh Năm gật đầu :

—Thầy nói rất trúng ý tôi.,. Thế là ông chồng ghen tuông kia đã trả được một mối hận lòng... Nhưng chắc ông cũng không sung sướng gì, lương tâm ông cũng cắn rứt vì việc làm quá độc ác kia, nên vì chẳng bình tĩnh ông lái xe đã gây nên tai nạn... Chỉ báo hại cho tôi sau việc này, tôi không sao quên cảnh tượng hãi hùng đêm đó, tôi nhớ mãi cái nhìn sợ hãi, lo âu, nhưng không kém phần cương quyết của thiếu phụ đang thương kia, đến nỗi tôi đổi nghề, chẳng còn muốn cầm tới ống hơi mà hàn nữa !

Ngôn-Luận đọc :

SIU CÔ-NƯƠNG

của **MẶC-ĐỖ**
Nhà xuất bản Q.Đ
325 trang : 45đ.

Siu Cô Nương.
— Một đống rác.
— Đúng thế !
—Một cái ung nhọt nung mủ.
— Đúng thế !

Nhưng hãy khoan, nếu anh là một cây bút cả đời không viết một câu nào trái với ý nghĩ, nếu ngòi bút anh chưa ai mua nổi mà cũng không chịu để ai mua, nếu anh là kẻ làm những điều mình nghĩ và nghĩ đúng những điều mình làm, tóm lại nếu anh là kẻ chân thành với chính anh, thì vâng, anh có quyền nói thế !

Tạm bao cho anh cái quyền ấy rồi, cho anh nói như thế rồi, đống rác ấy vẫn là đống rác của anh, cái ung nhọt ấy vẫn là cái ung nhọt của anh, của các anh, của chúng ta, một Sự Thực.

Ai hót, ai cầm dao trích ? Ai ? ai là người đứng ra hứng mủ thời đại ?

oOo

Chỉ trích, chê bai, dè bỉu, chửi đổng, bịt mũi lại, dễ lắm. Nhưng rác rưởi ngập lên đấy ai hót ?

Trước khi đặt vấn đề hót còn nhiều chuyện đáng quản ngại hơn nữa, ấy là còn có những người mũi đã chết rồi, không biết đấy là rác rưởi, còn có những người mang ung nhọt thối khẳm lên nhưng không biết là ghê, họ chối kệ vệ sinh chung vì chính họ không thấy đau, vì chính mũi họ không thấy thối.

Tại trò đời còn có những cảnh như thế, nên Mặc Đỗ đã phải cầm bút hót cái rác rưởi của một phiên chợ cuối châu Bắc Việt. Họ Mặc đã dám liều làm điều mà người ta chỉ chỉ-trích xuông, vì biết rằng chỉ trích xuông không làm biến mất được những đống rác rưởi mới.

Lớp rác còn lại đây, và nhiều vết chân người đã đi qua, vết chân những người, trong số đó có anh và tôi, vết chân của chúng ta những kẻ : yêu nhiều, bê tha nhiều, ích kỷ, loay hoay dựng một « Cây cầu sông Kwai » mà dựng cũng không xong, những người băn khoăn muốn chọn một chỗ thật đẹp thật sạch mới đứng, nhưng cả ngày cam phận ngâm chân dưới sình lầy, những kẻ đã từ lâu thấy năng lực sống cho những người khác đã tàn lụi rồi, chỉ còn biết sống tạm bợ sống cho một lũ bạn bè, để duy trì một thứ tình cảm còn thoi thóp trong tiềm lực họ, tình bạn — mà hiểu theo ý họ—thì thiếu nó, họ chỉ là một lũ người tự cảm thấy thật là khánh tận.

Vết chân người đã đi qua và đi lên trên làn rác rưởi.

Nếu bạn có lạc vào sa mạc hay trên bờ sông vắng, bạn mới thấy quý vết chân người, có thể đấy chỉ là cái thú ích kỷ mong rằng mình hết lẻ loi, nhưng đây, trên làn rác là những bước chân còn để vết hằn, những bước chân quen thuộc của một xã hội quen thuộc, trong đó con người với đúng ý nghĩa của nó tức là con người yếu, hèn, kém, hoang mang, mất tin tưởng, nhưng thấy ở đâu còn hé một tia hy vọng là còn dám liều đi tìm.

Họ bỏ lại hai con đĩ và một xác chết, thôi ư ? Không hẳn thế đâu, họ bỏ lại nhiều hơn thế, họ bỏ lại chính cuộc sống của họ, vì trong một khung cảnh khác, họ biết rằng không sao còn dựng lại được nếp sống cũ, và cũng nên nhân cơ hội này mà từ bỏ nếp sống cũ, nhưng lam

(Xem tiếp trang 2)

THỜI GIAN QUA, GIÒNG ĐỜI VÀ KỶ-NIỆM...

MẬU Tuất bắt đầu lùi dần vào dĩ vãng mang theo hình bóng của một vài danh nhân.

Người Công giáo đã cầu nguyện cho hương hồn một vị Giáo Hoàng thánh thiện, Pio thứ XII. Giới khoa học tiếc thương một Joliot Curie không đủ lực để đưa Pháp Quốc lên hàng các nước tiền tiến về lý thuyết nguyên tử. Kẻ hâm mộ điện ảnh đã ân hận không được xem Ty Power thủ vai Solomon và thầm tiếc cho cặp mắt duyên dáng ấy không kịp thời sống lại, gỡ cho một nạn nhân mù lòa nào đó ra khỏi cảnh tối tăm. Chính khách se lòng khi nghĩ đến cảnh man rợ con người đối xử tàn nhẫn với con người, cái chết của Fayçal, của Nagy đã chứng tỏ rằng chết chưa phải là hết chuyện. Các bà các cô hết xúc động trước hạnh phúc mong manh của Liz Taylor đến công phẫn trước lòng người chóng thay đổi, lại lặng lẽ theo rõi hai mối tình vương giả tan vỡ, Margaret-Townsend, Soroya-Hoàng Đế Ba Tư, nhưng vẫn tò mò so sánh truyện con Lọ Lem trong thần thoại Tây Phương với truyện nàng con gái thường dân xứ Hoa Anh Đào được diễm phúc làm Hoàng Hậu nay mai...

xxx

Mậu Tuất mở xong một kỷ nguyên cho nhân loại thăm dò chinh phục không gian đang chờ đợi các sử gia gán cho một cái tên hiệu xứng đáng. Quốc Tế đã hợp tác với nhau trong Địa Cầu Vật Lý Học, và cuộc thi đua giữa Hillary và Fuchs xem ai đến Nam Cực trước ai đã cộng thêm vào danh sách dài dặc những niên hiệu phải nhớ, một niên hiệu mới nữa, làm bận lòng thêm những chàng trai thí sinh khoa sử địa.

Sputnik, Pioneer, Vanguard, Atlas, Lunik đua nhau lên cao, bay nhanh, bay xa hơn nữa khiến thế giới say mê quên lời cảnh cáo của nhà hiền triết Úc đại Lợi : « Còn bao nhiêu việc phải làm dưới trái đất, người ta lại chỉ mơ tưởng đến chuyện lên trăng lên trời, thật là điên...»

Trở lại vũ đài chính trị, MẬU TUẤT, trên đường học tập dân chủ đã được chứng kiến các quốc gia Á-Phi lần lượt vỗ tay hoan hô các vị tướng lãnh. Đại tướng Ayoub Khan xé bỏ Hiến Pháp Hồi Quốc, Đại-tướng Ne Win hãy còn để cho dân chúng Miến chờ đợi tuyển cử, Thống chế Thanarat đang củng cố địa vị của phe mình tại Thái Lan, Thống chế Abboud đã thành công trong sứ mệnh lật đổ chính phủ Sú-Đăng. Đại tướng Kassem đã nắm trọn quyền hành tại Irak sau khi dân chúng dẫn nhà vua Fayçal về bên kia thế giới, và tại Nam Dương người ta dám dự đoán rằng Tướng Nasution Tham Mưu trưởng quân đội, có cơ sẽ lên thay Su-kác-Nô.

Phong trào này không phải mới và chỉ xẩy ra tại Á Phi. Vụ 2 đại tướng Salan và Massu bóp chết Đệ tứ Cộng hòa Pháp tại Angers để trao lại quyền hành cho thiếu tướng Đờ Gôn còn để lại một tiếng vang trong lòng người chiến sĩ nhẩy dù, và gần đây, đại tá Castro đã rời rừng rậm trở về ngự trị tại La Han van ; thế có phải là đa số dân chúng muốn trở lại chế độ (*thần dân*), muốn được cai trị có phương pháp để được yên tâm làm ăn, thế có phải là dân chúng đã chán ghét cái chế độ (*dân chủ danh từ*) ? Hay là như Tibor Mende đã phân tách trong cuốn giữa (Sợ Hãi Và Hy Vọng), người dân xứ hậu tiến muốn sống một cuộc đời khá hơn, và độc tài cũng được, miễn là đời họ được đảm bảo, được nâng cao một phần nào khi nạn nhũng lạm được chấm dứt !

Trong khi khuynh hướng chánh trị lớn nghiêng về các vì sao trên vai các tướng tá thì những chi tiết nhỏ liên can tới các đại chính khách cũng không kém phần tượng trưng : tổng thống Ay sen hao phải nghiến răng sa thải người bạn trung thành Adams chỉ vì một món quà mọn. Bun ga nin, thống chế Nga sô tự sỉ vả, tự chỉ trích

(Xem tiếp trang 2)

Gia đình Táo Quân...

(Tiếp theo trang 3)

ÔNG TÁO

Xem lời bà !... quân đâu mà nói khách ?
Ba quân rõ :: Tế phục chỉnh canh tân,
Bàn chúng tôi chỉ có, không quản !

BÀ TÁO

Ở ! thì có đó, chẳng mang quản,
Chồng Nhỏ nhà tôi ngâm vẫn xuân.
Đội mão, đi hia, càng bảnh chọe,
Phen này Ngọc Nữ ngó trần trần...
Tài yêu, tôi phải đi kem viết,
Phòng lão hòm xem, cắt tuốt gần !
Lưu liệu hai xứ dong chấp chới,
Mo giả mụ cũng quyết ly thân !

LỚP II

Ông Tây, Bà Tàu, thêm ông Công.
(Ông Công mở cửa bẹp vào. Diện dùng « một » Táo Quân cổ điển. Tay cầm một cuộn giấy. Sườn deo ống sớ).

ÔNG CÔNG

Cái gì mà lý đi với lý thân ?
Những nghe nói đã giật mình thon thót.
Khu ông Táo ! Mặt trời cao chót vót,
Không tế sao sáng sớm áo dọ phiên Hầu,
Con người đây gái trai với xá trẻ ?
Cả bà Táo : truyện gì quang quác mãi ?

BÀ TÁO (đại môi)

Đây ông xem ! Truyện... con tiểu hóa dại.
Truyện nàng gia ! Truyện ông Táo gái rồi !
Nửa ngày rồi còn ngồi ngường cổ dậm,
Người triết lý chỉ vun cùng về rách...

ÔNG TÁO (gật đầu)

Triết lý vun, và ngâm thơ Lý Bạch,
Việc thiên hình lý thảo ông Công.
« Lớp-lới » ông là mãn xong,
Một mình ông cứ thẳng rông cõng trời,
Chẳng :: u chi đợi thằng tôi !

ÔNG CÔNG (nhanh nhẩu)

Gớm, ông lo trày lưới !
Việc giới cũng thấy kể.
Thấy, ông đã rất lưi.
Tôi đi một mình nhé !
Phi cơ vẻ khứ hồi.
Thay cả chép thường lệ,
Tuy hay nhanh gấp mười
Nhưng mà kém hệ về...

ÔNG TÁO (vuốt râu)

Ở ! Ở... kem Ant dưới,
Thứ nhất kém thứ ví...
Ngồi cả chép chơi vơi
Còn có thể mim cười
Cùng mấy cô Tiên trẻ...
Ấy chết ! Tôi lỡ lời,
Bà nó đừng... ngửa ghẹ !

ÔNG CÔNG (định quay ra)

Thôi chào bà nó nhà tôi !
Ở nhà gái cái rủn lối hộ ông...
Tôi đi đây, kẻo trời mong

BÀ TÁO

Ấy khoan ! Khoan đã, chưa xong !
Ông đi tiện cũng quyết lung xin theo,
Kẻo rồi tập tễ năm Heo,
Sinh ra lị khỉ, lu mèo thiên cung,
Vâng tôi. e lắm chuyện không...

ÔNG CÔNG

Ối trời Đất, Bà chị hay rắc rối.
Một thuyền quyên ghen tuổi cả hai chồng
Truyện Thiên Đình đâu phải chuyện lông bông ?
Mà thì mẹt đi cùng, thêm nhăng nhéo.

BÀ TÁO

Ông chớ xem khinh-mụ Tào Bà,
Tào Bà nhưng cũng biết nhìn xa.
Ừ thôi ! Không nói chi mèo chuột,
Thử hỏi xem ông có nhớ ra :
Kết toán một năm thiên hạ sự,
Ghi vào biên bản sáng hôm ba.
Những gì cụp lạc và gay cấn ?
Lần lượt đầu đuôi, thử nói qua !

ÔNG TÁO (vỗ tay)

Phải đấy ! hoan hô Bà Tào tôi !
Lệnh Bà hơn cả lệnh ông Trời.
« Lớp hề » thảo sẵn, xuất hay ngược ?
Có mục nào xóm, thử đọc chơi !

ÔNG CÔNG (nhìn đồng hồ tay)

Giờ lên đường sắp tới nơi...

BÀ TÁO

Ối chào ! phiên họp nhà Giời, vội chi !
Ngọc Hoàng cùng cả... công ty,
Đêm qua có lẽ thức khuya, mệt phờ.
Bây giờ còn ngáp say sưa,
Chiều tà khai hội lơ mơ là thường.
Con gì ông phải cuống cuồng ?

ÔNG CÔNG

(Giờ cuộn giấy, trình trọng giơ cao)
Được ! Tuần lịch Táo Bà, tôi xin kể
Việc trần gian, phang phác một vài chương.
Truyện năm Tuất, gọi năm là năm... cẩu ;
Từ thăng giáng hạ nhiều người đi quan,
Nghe tin Bắc Phương hẻ Việt Cộng mần tuồng.
Diệt Nhân Văn hễ bỏ tù Giai Phẩm,
Hàng ngũ Mã Lê hễ nát bét như tương.
Nhặng đỏ rước xanh hễ vo loạn xạ
Một lò văn nô lệ sản lượng không sương.
Vạch trắng cãng chào, bôi lọng tìm vết,
Hết từng sỏ xỉnh, la liếm cùng đường.
Nguyễn tòa Phan Khôi hễ trả thù Trương Tửu,
Hành hung Nguyễn Bính hễ không bỏ Nguyễn mạnh Tường.
Hoi ngạt hễ Hoài Thanh, mọc đặc hễ Xuân Diệu,
Mỏ vẹt Nhu Phong hễ, ráng nanh xâu Hồng Cương !
Cang điều và đương oai hễ kẻn tiu riu ỷ,
Tung biu bỏi, cầm mang hễ tìm trăm kế ngăn phương.
Thiên la địa võng
Trao tiêu Âu thương
Hại Trần Dần hễ Trời Văn Cao khẩu miệng !
Văn trọ kam Lê Đạt, bắt Hoàng Cầm tuyên bố hoàn lương.
« Đảng vị đại » hễ vô cùng đi tiếu,
Xô lá ba que kẻ lưu manh phải thường !
Tráng trảo bảy trò phản tình
Học tập của lao hễ viễn du Điện Biên Phủ nông trường...

BÀ TÁO (chau mày)

Thực cha chả ! Sao Quý Thần miền Bắc
Không thăng tay trừng phạt lũ vô lương ?

ÔNG TÁO (cười)

Chỉ vì Thần với Thánh Bắc phương.
Càng vượt tuyến đi cư vào đây hết.

(Xem tiếp trang 5)

KHÔNG có gì vui nhộn hăng đa hội của các sinh viên nhất là dạ hội áy tại được tổ chức vào đip tất niên. Tưng tưng phấn tay lin tin nộ, tưng chuối cười dải vô tận theo nhau phá tan cái lặng lẽ trình mịch của đêm cuối-năm. Vừa trút khỏi bộ chiến bào còn đầm mực đỏ làm giã máu thù quân ma mình đã vung gươm chém tưng xỉ vua Quang-Trung đi thăng quân Thanh ở vỡ kích vừa dong Minh buồn rầu, mệt nhọc, lừng thừng tìm ra một góc vườn, nơi có nhiều bóng cây đen sẫm. Trong lúc các bạn bè khác đang chúc tụng trước khi chia tay nhau, ai nấy đều vui mừng thì chỉ riêng có Minh, chẳng thấy lo lắng, chẳng đang nghĩ đến số tiền mà chẳng cần phải có để theo học cho tới khi trở thành bác sỹ. Đã mấy tháng nay rồi, chàng thiếu tiền bạc và được người ta cho hay nếu còn thiếu nữa thì buộc lòng phải thực xuất chàng ra khỏi trường. Nhà Minh nghèo vô cùng, mẹ chàng đã mất sớm. Cha Minh lại là người bê tha rượu chè, cờ bạc Minh chỉ còn một người chú rất tốt, hàng tháng vẫn chịu khó gửi tiền học cho Minh, nhưng buồn thay, số tiền đó gửi qua tay cha Minh và người cha bề tha thường tiêu hết. Nghĩ đã nát óc, Minh không còn tìm được một lối thoát nào khác ngoài một việc... mà nếu quả quyết làm, Minh chắc chắn sẽ thành công nhưng cũng thật là tội nhỏ.

Bông một tả áo trắng phấp phới tiến lại gần Minh. Và rồi một giọng than mật, ấm áp vang lên nhẹ nhẹ bên tai chàng :

— Anh Minh ra đây làm gì mà để Vân tìm mãi. Vai Quang Trung của anh đóng nổi bật làm vở kịch thật đặc sắc.

Rồi không như không thấy Minh nói gì, Vân gặng hỏi :

— Làm sao anh buồn thế ? Anh buồn vì không được về nhà ăn Tết có phải không? Thì ta me Vân mời anh về ăn Tết ở nhà Vân, anh không vui hay sao ? Thôi bây giờ khuya rồi, Vân phải về không ba mẹ mong sáng mai, anh tới xóm nhà và rủ ở ăn Tết với Vân nhé.

Minh khẽ gật đầu và nhẹ nhẹ nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé, ấm áp của Vân. Vân run lên như ra cảnh chim nhỏ bé gặp ::ượng gió lạnh cuối Thu giáp Đông, Vân sung sướng quá, từ trước tới nay, nàng vẫn yêu Minh nhưng không bao giờ dám nói ra cả. Cho tới bay giờ thì Vân dám tin rằng hạnh phúc đang tới với nàng. Chắc chắn Minh đã yêu Vân rồi.

Nhất là sau một phút nghĩ ngợi, Minh đã nắm tay Vân lại và thì thầm :

— Vân, anh yêu Em.

Lòng vô cùng rạo rực, Vân toan nói : Em cũng yêu anh, nhưng cô hồng Vân tắc lại, nàng nghẹn ngào không thốt nên lời. Vân đã vui, đã mê man như đi trong giấc mộng đẹp nhất của đời mình. Lần đầu tiên biết yêu lại được một người mình yêu, Vân không còn lo lắng nghĩ ngợi gì nữa, Nàng tin Minh hết lòng và chiều chuộng chồng hết lòng. Biết nhà Minh nghèo. Vân và nguy cả bố mẹ nàng nữa, vốn nhà giàu, đã bỏ tiền ra giúp Minh ăn học đến thành tài. Đối với Vân tiền tài không đáng kể nàng chỉ biết rằng mọi việc một cách êm thắm bí mật. Đối ra rồi, Minh sẽ kiếm thật nhiều tiền, Minh sẽ trả ơn gia đình Vân bằng tiền, và Minh sẽ sống một cuộc đời hoàn toàn tự do phóng túng.

Thế rồi màn khóa học, Minh đậu bác sỹ. Con người đủ tan nhẫn đến đâu, ngay cả đến những tên cướp hung hạo nhất cũng có lúc phải trở về với bản chất lương thiện người. Minh cũng thế sau bao ngày sống giả dối lương gạt người vợ lúc nào cũng tin mình, tới giờ phút này, Minh mới cảm thấy hối hận. Ngay trước cháng ao ước tấm bằng là như thế mà nay khi nhận mảnh bằng mà ban Giám Đốc trao cho chàng đã lạnh lùng ký cùng. Minh không thấy nó dáng quý mà trái lại chàng thấy ghê sợ nó vì chính tấm bằng áy đã là kẻ quả của sự lương gạt tan bạo ghê gớm tự bấy lâu nay.

Sự hối hận luôn trở về với Minh làm chàng ăn không ngon, ngủ không yên. Có những đêm, cho cho vợ đã yên giấc, Minh đã thức trắng để viết một bức thư thật dài thú thực tội ác chàng đã làm từ trước tới nay. Chàng định bụng sẽ chỉ để lại cho Vân trước khi bỏ đi một tình khắc thật xa. Trong bức thư có một đoạn sau :

— Vân, anh chỉ là một thằng khốn nạn, không xứng đáng với tình yêu cao quý của Em một chút nào. Anh đã dối em ngay từ đầu, anh lấy em chỉ là vì cần tiền để ăn học cho thành tài chứ anh không yêu em. Những câu thần mật mà anh đã nói với em chỉ toàn là những câu giả dối. Anh còn nhớ ngày trước em đã khen anh đóng kịch giỏi và anh đã đóng kịch với em thật là giỏi, giỏi cả ngoài sức tưởng tượng của anh.

Khi em nhận được thư này, thì anh đã đi xa lắm, anh không thể nào nhìn thấy em hàng ngày được nữa vì càng nhìn thấy em, anh càng thấy hối hận lương tâm không còn thiết sống. Em hãy coi anh như đã chết và đừng tìm anh, tìm con người khốn nạn này làm gì.

o

Từ đạo Minh ra trường và mở một phòng khám bệnh nhỏ. Vân thấy chồng khác lạ rất nhiều. Nàng đã tưởng rằng mộng thành, hạnh phúc giữa nàng và Minh ngày càng thắm thiết lên, nào ngờ sau ngày đó, Minh lúc nào cũng như muốn tròn tránh nàng và người gây vô đi một cách nhanh chóng. Có gạn hỏi thì nàng chỉ thấy Minh trả lời nhát gừng rằng công việc nhiều nên một nhọc. Cũng gượng thời gian này, Vân mang thai. Nàng còn nhớ hôm đầu tiên báo tin ấy cho Minh biết, nàng đã sung sướng bao nhiêu thì nàng lại càng lạ lùng bấy nhiêu khi Minh đã tiếp nhận tin ấy một cách lạnh nhạt và còn như chán nản là khác. Người đàn bà lúc mang thai chính là lúc cần được sự an ủi chăm sóc của chồng hơn lúc nào hết, trách nào Vân chả đau khổ trước hành động ấy của Minh. Nàng ngờ rằng chồng nàng đã có ngoại tình, bong mật người đàn bà nào đó đã xen vào phá tan hạnh phúc gia đình nàng.

Trong lúc đó thì bên sự đau khổ của Vân, Minh nào có sung sướng gì hơn. Chàng luôn có ý nghĩ bỏ nhà ra đi sớm ngày nào hay ngày ấy. Nhưng vân chưa có dịp. Và là thư thú tội của Minh vẫn nằm im lìm trong túi áo, Cho đến một hôm, vào ngày giáp Tết, một tinh nhỏ ở miệt Hậu Giang bỗng bị dịch cúm tr i mùa hoành hành dữ dội. Người ta kêu gọi đến sự hy sinh phục vụ bệnh nhân của các bác sỹ khắp mọi nơi. Được tin này Minh lập tức sin tình nguyện và chàng sẽ lợi dụng dịp này để bỏ nhà đi xa. Đối với Vân sự tình nguyện là lùng của chồng vào dịp gần Tết nhất là giữa lúc nàng đang bụng mang dạ chửa, đã đánh một dấu hỏi rất lớn vào đầu óc nàng. Vân càng tin chắc rằng chồng nàng đã lợi dụng cơ hội thật để đi theo tình nhân. Nàng quyết khám phá ra cho kỳ được sự ngoại tình này. Và ttong một buổi trưa Minh ngủ say, nàng đã lục được một bao thơ dày cộm ở trong túi áo trong của chồng.

Trên chuyến xe chở bác sĩ tình nguyện về vùng Hậu giang Minh đau đớn gục xuống nệm xe, chàng đã khóc và trưởng tượng tới lúc Vân đọc lá thư mà trước khi đi chàng đã bỏ lén vào ngăn kéo, không hiểu Vân đã nghĩ ra sao về chàng mà nàng sẽ làm gì. Minh thật là tàn bạo trái bản với chức nghiệp bác sĩ của mình. Nhưng, Minh không thể làm khác được nhiệm vụ. Tết này chắc có một mình, Vân sẽ buồn lắm nhưng nghĩ tới ngày tết rồi ngày anh trở về là Vân đã vui rồi.

Tới đời kiếp kiếp. Anh chẳng phản hồi Vân, không đuổi theo một bóng hình nào khác, thề là Vân vẫn được trọn vẹn anh cả. Còn chuyện ngày trước anh đã đối, anh cướn Vân chỉ vì tiền là tớ thành một chuyện quá vàng. Tiền đối với Vân không có nghĩa lý gì cả và chắc hẳy giờ đối với anh cũng thế nữa, vậy thì hiện tại cả hai chúng ta đều không với tiền là trọng, giữa anh và Vân có gì mâu thuẫn nhau đâu. Chỉ có hiện tại và tương lai là đáng kể. Nếu Vân đoán không nhầm thì qua bao ngày bị lý trí rày vò, anh đã thấy thương yêu Vân đã rằng tình thương yêu đến như thế là quá chậm,nhưng chẳm còn hơn không có gì, không anh ? Vân cần dặn anh nhiều tình thương yêu ấy và nếu anh cần tha thứ, Vân đã tha thứ hết cả cho anh ngay từ khi đọc lên là thư thứ tội thành thực của anh rồi. Đọc xong, Vân lại bỏ thư của anh vào chỗ cũ và bỏ lén thêm là thư này vào tài liệu để rồi anh sẽ xem sau.

Không biết... nó là con trai hay con gái đây mà có về nghịch ngợm quá lắm, nó đẹp đẽ quá làm em đau quặn cả một bên người. Nó cũng đang mong anh về với nó đây. Vân chờ đợi ngày anh về tan khi đã làm xong nhiệm vụ. Tết này chắc có một mình, Vân sẽ buồn lắm nhưng nghĩ tới ngày tết rồi ngày anh trở về là Vân đã vui rồi.

Vợ hiền của anh :
VÂN

Lời người viết : THÙY HƯƠNG không viết thêm đoạn kết của truyện này vì tin rằng quý bạn đọc đến đây đã đều có vẫn một đoạn kết thúc trong đầu óc rồi, Thùy Hương chỉ nghĩ rằng : Vị tha và sự dễ dãi tha thứ bao giờ cũng là bản chất của người đàn bà nhất là người đàn bà V.N.

GẦN ĐỤC KHOÉT TRONG

tháng cửu nguyệt

MAI NGUYỆT

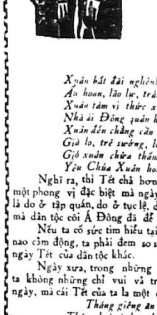

Năm hết, Tết đến.

Tết đến, tự nhiên ai ai cũng thấy tâm hồn rào rạt, và nhiều khi cũng chẳng hiểu vì làm sao mà tâm hồn rào rạt. Bắt cứ già trẻ, lớn bé, hễ cứ nói tới Tết, là bỏi hỏi, nao nức, mặc dầu đã trải qua không biết bao nhiêu lì Tết, và thấy Tết cũng chỉ đem lại cho một chút cảm giác gì thấm thía hơn là ngày dưng.

Ấy thế mà mỗi lần Tết sắp đến là lại một lần chờ đợi. Có một cụ già năm nay đã ngoài sáu chục, đã mấy câu thơ để tả cảnh Tết đối với tất cả mọi người :

Xuân hắt đài nghênh, xuân tự lại,
Ao hoan, lão lự, trảng lồi hồi...
Xuân tâm vị thức xuân phi ý,
Nhà ái Đông quân hoa mãn khai.
Xuân đến chẳng cần ai tiếp rước,
Già lo, trẻ sướng, lòn bồng khoảng,
Gió xuân chửa thấu lòng vườn nhỏ,
Yêu Chúa Xuân hoa nở khắp vòng.

Nghĩ ra, thì Tết chả hơn gì ngày dưng, nhưng Tết có một phong vị đặc biệt mà ngày dưng không có. Phong vị đó là do ở tập quán, do ở tục lệ, do ở một quan niệm truyền thống mà dân tộc coi Á Đông đã để dành riêng cho Tết.

Nếu ta có sức tìm hiểu tại sao Tết làm cho chúng ta nao cảm động, ta phải đem so sánh ngày Tết của dân tộc ta với ngày Tết của dân tộc khác.

Ngày xưa, trong những thời thanh bình, Tết nhất của ta không những chỉ vui và trong phạm vi nhỏ hẹp một vài ngày, mà cái Tết của ta là một dịp ăn chơi hàng tháng.

Tháng giêng ăn Tết ở nhà,
Tháng hai ở bạc tháng ba hội hè.

Sở dĩ ăn Tết trong suốt cả một tháng, là bởi đất nước chúng ta chuyên về nông nghiệp con người theo âm lịch, tính cước xoay vần của mặt trăng mà làm lụng cả năm không nghỉ, bết mùa màng tay tối mùa màng khác, chỉ dừng tay chân mỗi khi Tết đến mà thôi.

Ngày nay chúng ta phần nhiều theo dương lịch của người Âu Tây mỗi tuần lễ làm sáu ngày và nghỉ một. Cả năm đã có những ngày nghỉ, thì cố nhiên cuối năm, không cần thấy nhau cũng phải ăn chơi dài hạn như nhực kỳ không bao giờ biết ngày của nhật lệ gì.

Do đó, càng ngày lễ Tết càng ngắn đi, từ một tháng hạ xuống đến một tuần, rồi lại từ một tuần rút đi còn có ba ngày vỏn vẹn. Người Bắc, dân cư vẫn ưa chuộng cổ tục, nên cái Tết ở chốn thôn quê thường thường kéo mãi tới ngày hạ cấy nêu, và có khỉ tới mãi rằm tháng giêng. Trong Nam, người ta không ăn Tết long trọng như ngoài Bắc.

Cũng vì ở đất Bắc, cái Tết được về huy hoàng rực rỡ, nên hàng miền, cư vẫn về Tết là con người nỏ nức. sầm ăn, sầm mặc tưng bừng. Đến tháng Tết là công nợ phải đòi về, để rồi sang giêng, ngày rộng tháng dài, các chủ nợ lại cho vay và các con nợ lại đi vay lại.

Lo nợ Tết là cả một vấn đề cực khổ, cho nên đã có nhẹ thơ nghèo bực tực vì bị nợ thúc. ai oán thốt ra câu :

Ối Tết ơi là Tết !
Đến Tết ông lại chết !

Nghèo quá, không có tiền sắm Tết, một số cũng đành bỏ buộc đi làm việc phi pháp, tìm các nhà giầu có, ngỏ bầu xoay một mẻ ra tuồng. Tự thành thị tới thôn quê, trong dịp Tết, Tết là tử rầm tháng chạp trở đi, thì tục cũng mọc ra tua tủa. Tục gì tháng Tết là tháng cũ một

Cũng chả có vì sao tháng Tết được đặt tên là tháng cũ một, mà hai chữ cũ một lại hàm súc ý nghĩa thâm cấp như vậy.

Có người cho rằng tiếng cũ, tức là cũ khoai mới, mà khoai mài là một thực phẩm rất hiếm rất ngon, thường được thưởng thức về dịp Tết. Khoai mài chăm mật là một món ăn đặc biệt đặc biệt đến nỗi chị vợ lẻ đã đem mon ăn đó mà rủ anh chồng Coi vợ cả năm phía trong muốn cho anh chồng quay mặt vào

(Xem tiếp trang 2)

CẢI LƯƠNG NĂM QUA LÙI, CHỮ KHÔNG TIẾN

• Nhưng sẽ còn hoạt động cầm chừng kiểu «Giấy rách giữ lấy lề»

Trước thực trạng của sân khấu hý trường Việt-Nam, phải vô tư mà nhận rằng chỉ có Cải Lương là hoạt động nhiều nhất mặc dầu so với những ngày qua, năm rồi Cải Lương LÙI chớ không TIẾN.

Vì những bộ môn khác như hát bội, kịch, tân nhạc phụ diễn, tuy có hoạt động, nhưng ít quá, so với số lượng những đêm hát của Cải Lương trên các sân khấu của Việt Nam Cộng Hòa ; và số người phụng sự nghệ, bộ môn Cải Lương vẫn chiếm tối đại đa số.

Nhưng không phải vì thế là Cải Lương có ưu thế đâu ? Chính nàm qua đa những cải đổi lung tung hết bình thức này đến bình thức nọ một cách chắp và đã làm cho Cải Lương lùi hẳn xuống, khiến cho những người sành điệu phải thốt lên những lời cảnh tỉnh khuyến cáo Cải Lương phải kịp trở về với *cán bản Ca và Diễn trong một cốt chuyện khá xác thực bắt luận ở hình thức Cổ hay Kim.*

Những lời kêu gọi chân thành của những người mộ điệu lo lắng cho tương lai đen tối của bộ môn Cải Lương, đã không được người trong giới chú ý, mà lại còn thiếu lấy bọn con buôn sân khấu xiết mạnh bàn tay bóp nghẹt bước tiến của Cải Lương, vì nếu hết sân khấu Cải Lương xứ này đều bị bọn chủ nợ thao túng, quyết định đường lối, chọn lực tuồng tích ăn khách nhất thời, để gặp thu vốn về.

Bởi vậy tà không lấy làm lạ nhóm nghệ sĩ tiền phong « *dân sinh dân chủ* » của sân khấu Cải lương hầu như nghỉ hẳn sự hoạt động (ngoại trừ mươi đêm họp mặt cho đỡ nhớ nghề và cũng để giải quyết một phần nào sự sống, còn thấy đều là do các nam nữ danh ca dựa vào chủ nợ dược lên lập gánh với sự trường *Cơ* mặc đầu nhân *Diễn* hầu như thiếu sót.

Vì sân khấu cải lương đa số năm gon trong tay giới bầu vôn xuất thân là đào kép ca, lại được giới chủ nợ khai thác và thao túng, nên những hình thức năm mới là nhất, hôi học nhậy nhất, là được họ áp dụng liền miền có nhiều lớp ca mùi là được.

● Bởi của Lê-Văn V.B.T. ●

Do đó mới đẻ ra tình trạng tuồng Nhật hoành hành một dạo, đến tuồng Le Mã, An Độ, Ba Tư, Chiêm Thành, Đã nữ, Sơn Cước và gần đây trình thám xã hội kỳ tình v.v...

Hơn thế nữa là phong trào viết vở cốp lại phim chiếu bóng với những tựa đề rất giáo, đã nói lên sự lười sáng tác của giới soạn Cải Lương, nhưng mặt khác lại có « giá trị » cung cấp vở kịp thời và cũng để kiểm tiền hơn cho một số soạn giả chạy theo con đường phóng tác theo phim ảnh nay.

Hiện trạng trên đem lại kết quả cho Cải Lương sa đà *cán bản Ca và Diễn trong một câu chuyện có sẵn đề*. mà tiền mạnh sang con đường nặng nề về hình thức màu sắc sặc sỡ thì ca vũ nhạc kịch hỏ, tất đèn đốt cảnh mau chóng, hồi tả như phim ảnh, ánh sáng ngũ sắc thay đổi lung tung, bài trí cầu kỳ kèm theo xảo thuật, v...v... phối hợp với những tiếng nhạc dưới dân đờn tây gảy những tiếng động bước người xem chú ý, đã làm cho khán giả mệt mất mặt tại, hơn là lăng xuống để thưởng ngoạn cốt chuyện tuồng hay, đào kép diễn khéo ca mùi ! !

Trong năm qua khu hết mớn hàng nghệ thuật của Cải Lương bày ra để mời chào khách hàng chỉ có vậy, nên khách thưởng thức cũng ít thiết tha chiếu cố, đã gây sự xáo trộn trong làng hia mào : có gánh tan rã, có gánh mới thành lập, nhưng tựu trung *vẫn kẹp ấy, bọn giá ấy, bầu gánh ấy, chủ nợ ấy, lối làm việc ấy*, trong một bầng hiệu mới rồi cũng được rầm rộ lúc khai trương và để rồi chỉ ngày ăm thầm dần. Rồi kết quả vẫn chỉ là tan rồi lại họp gắng gượng xong cho qua ngày thiếu hẳn sự phấn khởi để cải tiến nghệ nghiệp.

Tuy vậy, về phần một vài đại ban ưu tú năm thường trực tại một địa điểm diễn quanh năm cũng chịu ảnh hưởng của tình hình chung khá nhiều nhưng chưa đến nỗi lâm vào cảnh hợp tan tan hợp. Vì cán bản của họ là nhờ ở đất dụng võ tốt, có vở mới luôn luôn, và tăng cường thêm được nhiều bộ môn khác và nghệ sĩ thượng tầng trực lực. Giá trị của những sự tự lực tiếp sức này cũng mông manh, nếu bản thân các đại ban không cũng cố được phần nghệ thuật (vở cả mới, và diễn khéo).

xxx

Trước bước lùi chung của toàn bộ nghệ thuật Cải Lương nhóm chủ nợ xưa nay vẫn sống hám vào Cải Lương bằng tiền vay lời thật hợng, sẽ chùn bước không dám mạnh bạo tung vốn ra « kinh doanh » sôi nổi nữa. Vì vậy có thể tiên đoán năm nay số Đoàn hát mới mọc lên do chủ nợ bỏ vốn ra buôn sẽ rất ít, mà chỉ còn lại những cuộc tan hợp hợp tan của các gánh hát để đổi phó với mùa mưa và những cảnh gián thưa khách vắng.

Sự hoạt động của bộ môn này chỉ có tính cách cầm chừng, « giấy rách giữ lấy lề của một số đoàn mà bàn tay chủ nợ tương đối ít ảnh hưởng, hoặc bầu gánh là đào kép hữu hạng cần phải giữ lấy Đoàn hát cứ giữ nào để hát ngõ hầu thỏa mãn « kiếp tìm nhà tơ » và bắc đàm cuộc mưu sinh.

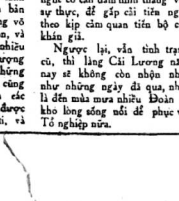

Khắc phục được thực trạng không may sống sứa nào hơn Cải Lương hay không là do thiện chí của những người hành nghề có can đảm nhìn thẳng vào sự thực, để gắp rút tiến nghề theo kịp cảm quan tiến bộ của khán giả.

Ngược lại, vấn tình trạng cũ, thì làng Cải Lương năm nay sẽ không còn nhộn nhịp như những ngày đã qua, nhất là đến mùa mưa nhiều Đoàn sẽ kho lòng sống nổi để phục vụ Tổ nghiệp nữa.

(Xem tiếp trang 2)

NĂM CÙNG THÁNG HẾT, ĐÓNG CỬA... HỎI NHAU, HAY LÀ

CUỘC PHỎNG VẤN TÒA SOẠN NGÔN-LUẬN

Ba mươi Tết đến rồi mà... buồn quá ! Người ta thì Xuân Đông, Tết Tây, đỏ loè, xanh biếc, gái đẹp, thơ hay, quảng cáo ầm ầm... thế mà Tòa soạn Ngôn luận «chưa biết có Xuân là gì». Cho tới hôm nay anh chủ nhiệm mới họp mặt toàn tòa để cùng nhau uống ly trà tất niên gọi là... năm hết Tết đến. Gần nghĩ rằng mấy năm nay đã vác bút đi phỏng vấn các đồng nghiệp nhiều rồi, nay cũng nên «qui khứ lai hề» mà vấn anh chị em trong nhà chút xíu cho đỡ vui. Và lại tiếc tạn chẳn chẳn đâu gối mỏi đôi giày hồ mòm không có tiền để thay, thì chạy làm gì cho mệt ? Nay phỏng vấn tòa nhà, khấp mặt người đây vấn luôn một lèo cho chồng vậy.

Hỏi chị Thùy Hương

Vừa ghé lại gần, chị đã đỏ mặt :

— Ai lại phỏng vấn « người nhà » ấy ?

— Nam nay khác ! Đông cứa hỏi nhau ! Tiên phỏng kỹ, hậu phỏng nhân. Chị cho biết cảm tưởng về một năm chăng lợi của phụ nữ ?

— Không được ! Kìm chỉ có đâu. Anh phỏng ông chủ nhiệm đi đã !

— Nhưng chị là phụ nữ, mà phụ nữ là dân hỏ, con gái, là « giai cấp đang lên » và đi lên. Chị có quyền ưu tiên để trả lời ! Lẻ lên chút xíu, Bà Nội ?

— Anh Còn quá quắt lắm ! Mừng một Tết tới sẽ,, tới nhà anh !...

— Mừng một kiêng ! Mừng hai chị cứ tới mà « mét » tôi không sợ đâu. Nhưng bây giờ hãy trả lời giùm : Chị có cảm tưởng gì về một năm đầy thắng lợi của phụ nữ ? Nói ?

Thế mà chị cứ ngồi đực người ra ! cho tới khi cả Tòa cùng nói vào, chị mới biết là không phải chuyện đùa. Ấm ức mãi rồi chị... ấm ức :

— Kể ra thì năm Mậu Tuất đã là một năm đánh dấu một «bước ngoặt» của phụ nữ Việt Nam...

— Bước ngoặt ? Thế thì sang năm Kỷ-Hợi phụ nữ có còn «bước ngoặt» nào nữa không? Và ngoặt về phía trái ? phía mặt ? hay ngoặt trở lại ?

— Có lẽ phụ nữ vẫn tiến nữa... tiến nữa chứ ? Sao lại ngoặt trở lại ?

— Tiến tới chỗ nào ?

— Ô hay ! Tôi có là nhà tiên tri đâu mà biết được ?

Tưởng nói được câu này là gỡ được khúc rối, chị cười toe toét và định xua Còn ra chỗ khác. Nhưng vừa lúc ấy có thợ ký báo trị sự bước vào, Còn liền bảo có :

— Có Oanh, có làm ơn ra cửa ôm vào dây a cái chụp bóng đèn để ấp lại làm cái « thủy tinh cầu » cho cô Thùy Hương coi mà tiên đoán về năm tới !...

Cô thư ký ngơ ngác ! Chị Thùy Hương thì xua tay : « Đừng ! đừng ! chớ ! chớ ! » Anh em thì cười hì hì hố hố. Anh chủ nhiệm lên đề nghị cho qua người khách Thành ra có vấn đề quan trọng về chị, Còn không hỏi kịp !

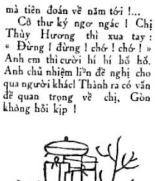

Vấn chị Đạm Vân

Một vấn thơ ở đâu chạy ở tới ! Còn ngâm lên rằng :

— « Bây giờ xin vấn chị Vân.

« Tự do ? Lẽ giáo (với) hôn nhân thế nào ?

— Cảm ơn chị về lời khen tặt nhiều ! Tôi làm thơ hay thì không nói, nỉ ư ng mãn thơ lục bát lục đậu thì cũng biết mãn sơ sơ. Nhưng chị trả lời đi. Trả lời vần xuôi như Jourdain cũng được.

— Tự do hôn nhân ?... Ư, thì một khi hai người yêu nhau và muốn lấy nhau, họ có quyền tự do... nếu họ mỏ, còi cả chả lắm mẹ !

— À ! Cái cô này ghẻ gớm thiệt ! Nhưng nếu cha mẹ họ chưa chết và ngăn cản họ thì sao ? Họ có nên lấy nhau đại đi không ?

— « Duyên hội ngộ, đức cù lao.

« Chữ tình chữ hiếu, bên nào nặng hơn...đố thi theo ! »

— Ái chà ! Lại đem «Kiều» ra để chận họng à ? Được ! Nhưng tôi xin hỏi về phần chị « nói riêng » : Khi chị lập gia đình chị đã yêu và cưới nhau hay là đi lấy « đặt đâu ngồi đấy» ?

— Ngoại đề ! Vấn đề cá nhân ! Phần đời hỏi ngoại đề.

Bỗng một giọng ồn tồn mà dạnh thép gà hộ :

— Trời ơi ! Thì chị cứ trả lời rằng : Do các cụ tôi « định » ngồi vào chỗ ấy đấy ! Nhưng sung sướng thay ! Các cụ lại đặt đúng vào cái chỗ mà tôi bằng lòng muốn được « tự do » ngồi !»

Còn quay lại thì ra anh chủ nhiệm !

phỏng cô Minh Huyền

Vừa ghé lại có đã the thé lần cầu nhàu :

— Thôi đi ! Xin miễn ! Tôi không trả lời, anh đâu !

— Chị nên biết ai có mặt ở đây hôm nay đều phải trả lời nếu không tòi bịa ra tôi đăng lên số tất nết !

— Thế... thì sao hôm nọ anh rủa cho tôi chết ?

Cả Tòa giựt mình, ngơ ngác nhìn nhau như muốn hỏi coi : chúng tôi đã gây lộn với nhau... « ở đâu ? Bao giờ ? lâm sao ? »

Và Gòn chợt nhớ ra, bèn đệ vấy cho Chàng Tiếu : số là trong một số báo «thứ bảy» anh Chàng Tiếu có ghi một nụ cười rằng : một cô ký giả chuyên mòn gớ rối tơ lòng cho bạn đọc, mà kết quả chính cô lại chết vì chuyện... tình duyên ngang trái !

Bấy giờ vẳng mặt Chàng Tiếu, cô Minh Huyền cứ nhẻ Gòn là kẻ «phụ trách» trang «thứ bảy» mà «trách phụ» Gòn phải xin lỗi mãi cô mới hết giận. Cuối cùng Gòn hỏi :

— Chị cho biết vài nét đại cương về tình hình năm tới nhưng là theo nhờ gớ rối tơ lòng ?

— Tôi đâu có phải nhà tâm lý học chính tông ? Tôi đang nói với ông chủ nhiệm cho tôi được giữ mục khác đây !

— Ấy chết ! chớ ! chớ ! Tại hại bạc vạn bây giờ !

— Nếu không thôi được cái mục « của nợ » này thì từ rầy tôi cũng chỉ trả lời những vụ 2 người mà thôi. Những vụ 1 cô 2 cậu, 1 cậu 2 cô... là số 3 rắc rối. Trả lời được lòng người này thì người kia cáu ! Người ta đọc báo người ta cần tức, người ta rủa thầm cho tôi chết đi. Một, hai, ba người rủa còn chịu được, hàng trăm người họ « khấn » thì tôi... tốn thọ mất.

Tôi đây lại có một tiếng oang oang xen vô :

— Chỉ « khấn » mà thôi à ? Coi chừng, có anh chàng cay cú nó đón đường nện đòn đó là « đòn chửi » chưa ?

— Hứ ! hứ ! hỏi ẩu mà ! « Làm phỏng sự nghĩa là đi tới đó. Hỏi cho ra và ghi lấy đem về !...»

— Đem về cho vợ lau chén à?

—... Ô... « chiến sào lên, thêm con ngỗng con đè ! Phỏng sự bành ở cái chỗ... cà kê dê ngỗng... ấy chứ lỵ !

— Nhưng anh ra ngoài để rồi ? Tôi bảo anh : Đi có bao giờ anh viết phỏng sự về « một chỗ nào đó » mà rồi cứ ngồi ở cái « chỗ nào độ » người ta đón đường anh, hoặc mò tới nhà anh mà cự nự chưa ?

— Ái chà chà! đâu có thể thế được, bọn chàng là có môn phỏng vấn, nhưng phỏng ai, tớ ghi, rồi tớ yêu cầu

họ ký xuống dưới ấy. Nếu sang năm con heo này nằm ăn trắc trở gay go... tớ sẽ đề nghị ông chủ nhiệm sắm cái e-ma nhé tớ phỏn, để thâu lấy tiếng trả lời... Ấy, bàn xa vậy thôi. Chứ « ngồi nhà viết chuyện năm châu » còn chẳng sợ nữa là sợ vớ vẩn.

— Thế trong khi ngồi nhà mà « chơi khắp năm châu », đăng ấy mê xứ nào nhứt ?

Phan Khanh cười khì khì :

— Tớ khoái nhứt cái môn La Vegas, thứ đến cái xứ... Hoa Anh Đào ! hề hề...

Hỏi «Người Điện ảnh»

— À đang tiện mồm, xin hỏi câu : Chớ mấy cuốn phim Nhựt bổn mới sang ra sao ? Có được nhé... vào cỡ « Địa ngục môn» với « La Sanh Môn » chăng ? Hay là lại chỉ những « Hoa anh đào với chồm núi tuyết và mãi chùa cong sừng trâu » ?

— Tâm tạm thôi. Phim Mỹ vẫn cứng rợn vì đại bom. Phim Pháp vẫn mê ly «mất ngủ» hơn.

— Ấy chết ! quên thắng, đi hỏi tiểu tiết vớ vẩn rồi ! Bây giờ tớ hỏi cậu câu quan trọng này : « liệu rồi Điện ảnh xứ mình có ngoi lên được chăng ?»

— Ối chao ! Chưa nứt mắt ra đã lâm ấu. Chưa học lắm thấy đã học ăn học, khó mà mọc mũi sủi tăm lên được. Tuy vậy bao giờ mình cũng phải nâng đỡ thôi, bé nó lên phần nào.

— Cho biết nguyện vọng của cậu về nghề thuật thứ bảy ?

— Ước gì cuốn phim của con Bé-bé nó chồng đứa sang đây coi tí đỡ buồn.

— Phim gì mà đỡ được buồn ?

— Et Dieu créa «ma»femme !

Hỏi Thái-Lân

— À nhân tiện cha này nói tới «ma phàm» của hàn, mình lại hỏi cậu câu này...

— Ư, hỏi gì thì hỏi đi !

— Chứ làm sao hôm kia, à, hôm kia chi... mới đây, «mùa» tới nhà cậu chơi, cậu đi vắng,

(Xem tiếp trang)

TRONG CUỘC KHAI PHÁ MỞ MANG

CON ĐƯỜNG LIÊN LẠC HAI CHIỀU
nối liền chính quyền và dân chúng

(Tiếp theo trang 1)

Đôi điều mới lạ

Cuộc thăm viếng tất cả các cơ quan công quyền liên tiếp trong ba tháng qua của báo chí tự nó có thể không có gì mới lạ nếu trong cuộc thăm viếng ấy báo chí chỉ được dựa đi xem những tòa trụ sở ngoại nga hai ba tầng, những phòng làm việc mát mượt có máy điều hòa không khí chạy vù vù những chiếc máy chữ đập loạn xạ đạt cạnh những bàn giấy khác im lìm vì hết việc.

Cái mới lạ (nếu có thể coi là mới lạ) trong cuộc thăm viếng ấy là báo chí đã làm cho một số các ông lớn chỉ huy cơ quan phải một p'ên... mặt thì giờ sửa soạn. Nhiều phòng giấy được bỏ trí lại cho đúng phép. Từng chồng hồ sơ được sắp sản đâu đấy để chờ tra cứu. Có gì đâu, người ta vẫn thường có quan niệm cho rằng bọn nhà báo đi đến đâu là tọc mạch, vạch vòi, xoi mói đấy. Quan niệm đó kể ra cũng có một phần nào đúng — nhất là trong trường hợp báo chí gặp gỡ các viên chức công quyền. Bởi được dịp chung tay thác cho cái quyền đại diện công luận, tất báo chí phải can thiệp vào tất cả mọi sự, mọi việc, miễn là sao cho công quyền để giúp dân chúng nhiều hơn nữa và càng đúng, càng đường hy vọng để mà nói theo.

Tuy vậy cái tinh thần xoi mói xây dựng ấy không phải lúc nào cũng được đem ra để sử dụng. Thành thử tra cứu cơ tương hợp tất cả sự sửa soạn của cơ quan chỉ cốt để giải đáp một câu hỏi vẩn vơ :

— Cái mốc này dùng làm gì đấy ?

— (Sau một phút suy nghĩ rất lung)... để mốc xe đạp của nhân viên.

Và đôi điều hy vọng

Tuy nhiên, nếu coi rằng mục đích của cuộc thăm viếng xứng qua là phải đem lại cho dân chúng thêm nhiều điều hiểu biết về chính quyền và việc làm của chính quyền thì đây là đôi điều có thể nói là đã đưa lại khá nhiều hy vọng.

Ông Bộ Trưởng Bộ Thông Tin khi trình bày về công tác thông-tin của chính quyền đã long trọng nhân mạnh vào phương châm «Lời nói cần phải đi đôi với việc làm». Và ông không quên nhắc lại tiêu chuẩn do Chính phủ Cộng Hoa đã thực hiện được. Ô. Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ khi trình bày về báo chí thâu hiểu cái lẽ lợi làm việc của công chức trong chế độ mới, đã nói rằng « Công chức không thể cư ngồi yên một chỗ như trước để giải quyết các vấn đề hành chánh mà phải đến tận nơi xảy ra sự việc để tìm hiểu nguyện vọng của dân chúng, để giải quyết vấn đề một cách thực tế và hợp lý ». Nói đến công cuộc lập hạnh phúc chế độ, ô.Bộ Trưởng Bộ Tư Pháp con thành khẩn hơn ai hết « khuyến khích báo chí nên thẳng tay tố cáo những phần tử thám nhũng, nếu rủi ro báo chí có bị những kẻ tham nhũng thưa kiện về tội phỉ báng thì

Tòa án cũng sẽ thông cảm cho !

Thật ra, làm sao mà có thể tóm thâu lại đây cho hết được các lời tâm huyết của các nhà lãnh đạo chính quyền, của các vị chỉ huy cơ quan. Bởi vì lời nói nào mà lắ ng quan trọng. Tuy nhiên trong hoàn cảnh hiện nay có lẽ lợi tuyên bố của Phó Tổng thống kiêm Bộ trưởng Bộ kinh tế là một lời đã được dân chuug lưu ý hơn h.t. Lời tuyên bố ấy là lời Phó Tổng thống giải đáp câu hỏi của Ngôn Luận về vấn đề thất nghiệp. Theo ý Phó Tổng thống ở nước ta không có vấn đề thất nghiệp có chăng chỉ là thất nghiệp mà chỉ có vấn đề nhân công thừa được dùng hết. Tuy nhiên Phó Tổng Thống cũng hứa hẹn : qua năm 1960 nạn thiếu việc (hay thưa người) sẽ không còn nữa.

Từ bao lâu, biết bao nhiêu câu hỏi vẩn ám ức năm trong đầu óc dân chúng (tức những câu hỏi có liên quan tới vấn đề thất nghiệp cho đến vấn đề bất người trái phép v.v.) thi đến nay với cuộc thăm viếng của báo chí, nó đã không còn là cảm đạ của dư luận.

Công của báo chí hay thiện chí của Chính phủ ?

Từ bao lâu người ta vẫn có cảm tưởng rằng con đường liên lạc giữa chính quyền và dân chúng chỉ là con đường chỉ một chiều. Trên con đường ấy chỉ có những mệnh lệnh của chính quyền chạy đến dân chúng. Ngược lại, tất cả nguyện vọng của dân chúng không có đường nào khác để chạy đến chính quyền.

Tình trạng đó không còn phù hợp với hoàn cảnh ngày nay, trong lúc đất nước đã có chế độ Cộng hòa, đã có một hiến pháp dân chủ cho nên báo chí đã nhiều lần kêu gọi sửa đổi. Thì đến nay với cuộc thăm viếng xứng qua, người ta có cảm tưởng rằng con đường liên lạc nói trên đã được mở rộng để có thể liên lạc cả hai chiều sự thực hiện đó là công của báo chí hay là do thiện chí của chính quyền.

Điều đó có lẽ chẳng cần tìm hiểu rõ rệt thêm làm gì. Chỉ có điều cần thiết là ước mong sao cả chính quyền, báo chí, cũng như dân chúng, sẽ hợp tác chặt chẽ với nhau hơn để bảo vệ lấy con đường đã mở và mỗ lỗ mỗ duy nhất đưa đất nước đến dân chủ và cường thịnh.

MỘT NĂM
Điện-ảnh V.N.

Trên trang màn ảnh Ngôn Luận trong năm vừa qua, đã nhiều lần bạn đọc cùng với chúng tôi lên tiếng về tình hình điện ảnh nước nhà. Cũng đã nhiều lần, chúng ta nâm chặt tay nhau thành khẩn tìm một lối thoát cho tình trạng bế tắc và suy đồi hiện nay của điện ảnh V.N.

Hôm nay, năm hết Tết đến Chúng tôi không muốn ghi lại ở đây những chuyện không đẹp ấy nữa. Chúng tôi chỉ khảo quan dưa một vài con số về sự làm việc của điện ảnh Việt Nam. Con chuyện phê bình và tìm hiểu mục đích của việc làm v.v... xin để dành cho bạ đọc và khán giả vậy.

O Trong năm 1958, người ta đã đem chiếu tất cả là 22 cuốn phim V.N. Trong 22 phim này có 19 phim dài và 3 phim ngắn Cũng trong 22 phim ấy, 14 phim đã được thực hiện trong năm 1957, và 8 phim được thực hiện trong năm 1958.

O Trong năm 1958, người ta đã quay được tất cả là 13 cuốn phim. 8 phim trong số 13 phim này đã được đem chiếu ngay trong năm qua.

O Hiện nay, người ta còn 14 phim V.N. đã quay xong nhưng chưa được chiếu (9 phim quay trong năm 1957 và 5 phim quay trong năm 1958).

O Hiện nay, V.N. có 120 rạp chiếu bóng, 55 hàng phim. Trong số 55 hàng phim đó, trong năm qua chỉ có 7 hàng có quay phim. Trong 7 hàng đó hàng phim Hoa Kiều V. T. đã quay được trong năm qua 4 phim, hãng phim Hoa Kiều M. V. quay được 3 phim, hãng H. B. quay được 2 phim ; còn bốn hãng khác thì mỗi hãng quay được một phim. Tóm lại, trong năm qua đã có 28 ông chủ hãng phim ngồi yên một chỗ để chờ thời !

O Trong năm qua các ông chủ hãng phim đã yêu cầu chánh quyền bãi bỏ cho họ môn thuế du hí 33 phần 100. Có nhiều ông cứ nhất định bảo rằng tại vì các môn thuế du hí này mà... phim VN đâm ra « xấu xí » không làm sao xem được.

O Về phía chính quyền thì Văn Hóa vụ thuộc sự thống tin cho rằng cũng nên nâng đỡ các nhà làm phim Việt-Nam, nhưng cũng cần nhắc nhở đi phim V.N. «tối» là tại đọc diễn giả mờ, chuyện viên hạng bét, chủ phim con buôn v.v...chớ không phải vì thuế nặng.

O Còn một điều đáng nói nữa : « Trung tâm điện ảnh » của chính quyền đã thành lình Người ta lấy vọng rằng trong năm tới, về phương diện kỹ thuật, Trung Tâm Điện Ảnh có thể giúp đỡ cho các phim V.N. đỡ «tốn» hơn trước.

O Một năm sắp qua,

Bước sang ngưỡng cửa năm mới chúng tôi không hề giảm lên một mô phạm dạy đời, nói rằng phải thế này, cần thế nọ...mà chỉ thành tâm thăng hương cầu nguyện :

— Cầu nguyện cho phim V.N hay hơn, « sạch » hơn, lấp dần hơn,

— Cầu nguyện cho các ông chủ phim có thêm tâm hồn... văn nghệ !

— Cầu nguyện cho các nhà đạo diễn V.N thêm tài cao, học rộng, kinh nghiệm nữa... để cho phim V.N... « có vẻ là phim » hơn nữa.

— Cầu nguyện cho các tài tử V.N được một trường hưởng dẫn kịch nghệ đứng đắn dìu dắt đi xa hơn trên đường nghệ thuật.

— Cầu nguyện cho các bạn giải thích trò thành tài tử gặp được những người tốt, để khỏi ôm hận cả một đời.

— Cầu nguyện khán giả màn bạc V.N. càng ngày càng sáng suốt giúp cho nền điện ảnh V.N. tiến xa hơn.

— Cầu nguyện cho điện ảnh V.N. có nhiều khán giả gắp năm gắp mười các năm trước.

Chúng tôi chỉ cầu nguyện một cách chân thành.

Còn nguyện ước có đạt được hay không, thì còn phải chờ dợi Trời Phật ban ơn, chờ dợi khán giả rộng lòng thương xót, chờ dợi các nhà làm phim V.N...suy nghĩ lại giùm cho N.Đ.A.

GIA ĐÌNH TÁO QUÂN
« LẬP BÔ »

(Tiếp theo trang 4)

Ở ngoài đó chỉ còn toàn... Ma Chết.

ÔNG CÔNG

Đó, hiện tình miền kha ngọc điểu tình,
Còn truyện bên nầy Bến Hải linh tinh
Cũng đại khái có trường và có đoản.,

BÀ TÁO

Đại khái thế nào ? Thưa ông Đại lãn !
Xin cầm phiếu, ông khai tỏ đôi câu.
Nói thuộc lòng mà cũng ngại mồm... rầu..

ÔNG TÁO

Nói bằng mồm, ai có nói bằng rầu ?

BÀ TÁO

Nhưng lúc nói, ông tư sờ rầu mép...

ÔNG CÔNG

Im ! Tôi xin kể tiếp :
Truyện bên nầy vỹ tuyến suốt năm đông,
Đại kỳ quan phải kể môn chơi vòng
Hu-la-hup từ trời xa nhảy cẳng.
Trò hu kỳ mà có người thiệt mạng..
(liếc trộm bà Táo)
Và năm nay còn một truyện điên huyễn
Chắc hả lòng, hả dạ phải thuyền quyên..

BÀ TÁO (cướp lời)

Tôi biết rồi ! Truyện cao-bồi bị đâm
Bởi du-đồ nữ kiệt, gái quần hồng,
Tay búp măng mà phất thủ bằng Đông !
Cho đáng kiếp mấy thằng chả mồ mắm,
Đi tìm mèo lại gặp liền... bảo gấm...
Ở ! Chuyện nầy tôi cũng học đu-đủ.
Họ Cao đủ chẳng giờ trò,
Nhưng hai chồng nhỏ, chồng to liệu hồn.
Biết liệu thì chớ nhơn nhơn
Kẻo rồi cả hiệu lẫn đàn đứng kèn !

ÔNG CÔNG

Tôi van Bà ! Mồm vô nghề cao siêu
Văn không phải để nói về luyện tập.
Bà chỉ nên tập rèn mồm cua khấp,
Lươn sao lắn và cá quả bỏ lỏ...

ÔNG TÁO (vỗ tay)

Biểu Đồng tinh ! Ý kiến rất hay ho !

BÀ TÁO

Cả hai ông cùng một phường tinh kỳ !
Nói chuyện tai thuần nhưng điều vẻ lý,
Thế càng đòi báo cáo việc trần gian.

ÔNG CÔNG

Vốn dân bằng cái lối ghen cán
Của bà Táo nhà tôi, khi thịnh nộ ?
Chẳng muốn nói gương chị chẳng dám lờ,
Đành thông cảm, ghen với cả chân bóng ?...

BÀ TÁO (cười mát)

Còn hai Ngải chắc giống lão đàn ông.
Chém vè đc sự cùng con năm ngửa,
Bởi vì ghen, hoa mất trot trông lắm..

ÔNG CÔNG

Thôi, tớp truyện kiến nhăm !
Ghen với tuồng lục Đục,
Để tôi xin tiếp tục
Thuật biến bản hàng năm...

BÀ TÁO (nguẩy một cái)

Không thèm biến bản của nhà ông !
Nghe ngứa hai tai, nóng cả lòng !
Thôi ,ở lên trời, man tề ch thống,
Chẳng ai thèm giữ, chẳng ai mong !

(Xem tiếp trang 2)

NHỮNG PHIM HAY
sẽ chiếu trong dịp
TẾT KỶ HỢI

Tết năm nay, bạn sẽ đi xem phim gì ?

Được các hãng phim mời đi xem trước các phim sẽ chiếu trong dịp Tết, Ngôn Luận sẽ vô tư giới thiệu các phim ấy cùng quý bạn để quý bạn tiện chọn lựa những chương trình giải trí. Đây là, « ngôi thứ » các phim quá nhận xét của chúng tôi :

1) Le Fou du Cirque

Chiếu tại ĐẠI-NAM và KHÁI-HOÀN.

Phim của hãng MÉTRO, màu métrocolor, chiếu trên màn ảnh lớn.

TÀI TỬ : Danny Kaye — Pier Angeli — Baccaloni.

ĐẠO DIỄN: Michael Kidd

NHẬN XÉT : Đã có Danny Kaye thì chắc chắn khán giả phải coi rồi. Ngày Tết đi xem là chuyện bóng để cười, để vui, để yêu đời hơn.

Chúng tôi đoán trước rằng Le Fou du Cirque sẽ là phim mà khán giả thích thú nhất trong các phim được đem chiếu trong dịp Tết.

2) A Paris tous les deux

Chiếu tại rạp KINH ĐÔ và CASINO SAIGON.

Phim của hãng UNITED ARTISTS, phim mầu chiếu trên màn ảnh lớn.

TÀI TỬ : Fernandel—Bob Hope – Anita Ekberg...

ĐẠO DIỄN : Gerd Oswald.

NHẬN XÉT : Chỉ có một mình Fernandel hoặc một mình Bop Hope thôi, khán giả cũng đã phải ôm bụng mà cười rồi. Bây giờ, cả hai trang hề Pháp Mỹ kia lại cùng đóng chung một phim, khán giả điện lắm ngày Tết sẽ lăn sao mà đứng cười được ?

Sau phim Le Fou de Cirque có lẽ phim này là phim mà khán giả sẽ đi xem rất nhiều.

3) Gigi

Chiếu tại rạp MAJESTIC và PALACE.

Phim của hãng MÉTRO, mầu métrocolor, chiếu trên màn ảnh lớn.

TÀI TỬ : Leslie Caron, Maurice Chevalier, Louis Jourdan. Eva Gabor.

ĐẠO DIỄN: Vicente Minnelli.

NHẬN XÉT : Nhờ tới Leslie Caron trong phim LILI và Maurice Chevalier trong phim Ariane vừa chiếu, khán giả sẽ đổ đi xem Gigi để tìm gặp hai tài tử đáng mến nầy.

Câu chuyện Gigi của nữ sĩ Colette đã thành công rực rỡ trên sân khấu cũng như trên màn bạc, ở Pháp cũng như ở Mỹ. Qua Việt Nam, tất nhiên Gigi cũng sẽ thành công. Chỉ có một điều đáng nói là : nếu bắt cứ ai cũng có thể đi xem hai phim Le Fou du Cirque và A Paris tous les deux thì Gigi lại như là dành riêng cho các bạn học sinh, công chức và trí thức thôi.

4. Paris By night

Chiếu tại rạp CATHAY và THANH BÌNH phim mầu hãng THANOS, phim mầu Agfacolor chiếu trên màn ảnh thường.

TÀI TỬ : Xavier Cugat, Abbe Lane, Armand Gordon...

NHẬN XÉT phim ca vũ nhạc

(Xem tiếp trang 2)

Nhà thuốc TẠ-QUỐC-VIỆT
Tổng cục 240 Đại-lộ Lý-thái-Tổ — SAIGON

Từ nay dòng bào nông thôn khỏi lo nạn dịch gia súc vì đã có thuốc trị bịnh dịch gia súc như : Trâu, bò, heo, chó, gà, vịt, do Đông-Y Dược-Sĩ Tạ-xuân-Vọn Giám-đốc ánh thuốc Tạ-quốc-Việt hào chế rất công hiệu. Tổng phát hành tại 240 Lý thái Tổ Saigon. Và có bán tại các tiệm Trừ Dược Âu Mỹ. Còn cần Đại lý các nơi chưa có — Hoa hồng hậu.

TRỊ 24 THỨ TRĨ
Bảo đảm 3 ngày rụng
Bịnh thiên trụy và các chứng bịnh con mắt
BỊNH PHONG TỈNH, BỊNH CỨU VÀ BỊNH TIM
Di—Mộng—Hượt Tinh
Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng thọc khoa học. Cỏ kim, Điều kinh. Bạch đái, mật có tán nhan, yết hầu ung thư, bịnh xuyễn, ho lao, tê bại và các chứng ngoại khoa.
Đông Y - sĩ TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
44 đường CHÂU-VĂN-TIẾP — CHOLON (phía trước rạp hát Lido)

NHÂN DỊP ĐẦU NĂM ! QUÝ BẠN HỌC ANH-NGỮ, HỎI MUA NGAY :
— Bộ TỰ-ĐIỂN ANH-VIỆT và VIỆT-ANH (tái bản kỳ thứ 8). Dày trên 1.000 trang, khổ 12x19,5, có chữ 8, sợp cứng phủ, bìa cứng, in đẹp. Giá 150$ (Có cả loại bỏ túi, rất thích hợp cho học sinh Giá 25$
— Các cuốn DỊCH ANH-VIỆT, VĂN-PHẠM và LUYỆN-DỊCH VIỆT-ANH, NGỮ-VỰNG ANH-VĂN (chưa phiên âm Quốc-tế, và có cả loại chưa bằng phương pháp ZIÊN HỒNG), chỉnh thức được công nhận dùng kèm với các cuốn l'ANGLAIS VIVANT.
— Bộ VĂN-PHẠM ANH-VĂN (dày 350 trang, khổ 14x21, rất dầy đủ, sắp phát hành phần chữa các bài tập) như vậy rất tiện cho các bạn muốn TỰ HỌC ANH NGỮ).
Các sách trên đều do G.s. LÊ-BÁ-KÔNG soạn. Ban Tu-Thư ZIÊN - HỒNG xuất-bản.

Cuộc phỏng vấn N.L...

(Tiếp theo trang 4)

— Tôi thì * có thể nói * rằng không sợ.

— Thế sao hôm nọ...

Tô Chung cướp lời :

— Anh không được hỏi ngoài đề. Tại sao tôi lại ngay đề là tôi... ? Vì vợ tôi đó thôi. * Nên không phải là một hình thức của * sợ * như nhiều người đã tưởng. Trong chế độ Cộng Hòa có sự phân quyền, không quyền nào được lấn át quyền nào. Trong một chánh quyền có nhiều bộ. Bộ nọ không sự vào việc Bộ kia.

— Thế ai là quốc trưởng ? ai quản gia trưởng ?

Đứng ra hòa mình có thể là gia trưởng đấy ... nhưng lúc nào xã hội cần đang tiến triển... chúng ta phải tự coi như gia trưởng... đành dự mà thôi.

— Nếu nói như anh thì... vợ là gia trưởng thực sự ?

— Ấy là chưa biết chừng. Kinh tế là bà hàng cơ sở. Văn hóa chỉ là thượng tầng kiến trúc... Vợ giữ kinh tế thì vợ có thể là gia trưởng lắm.

Phỏng vấn ông chủ nhiệm

Chưa nói thì quên ! Gần đang dính chặt cây viết, thì nhìn lại vẻ thấy ông chủ nhiệm vẫn cười. Tôi lắc cái cằm như có ý bảo : * Anh muốn câu nữa tôi à ? *.

— Ấy, gần tôi xin * đại diện tạp bọn * cả Tòa soạn Tự Quản Tự và Trí sự mà yêu cầu anh nhe biết điều nữa về công việc làm của hết thảy anh em trong tòa ?

— Khá. * Nói chung * khá. Nhiều cố gắng... Cố gắng nhiều.

Đợi tôi 2 phút nữa, ông nói nói thêm :

— Tôi báo cáo tu như chước se bơi...

— Sao anh không ví với... chiếc ghe, như Bà Bửu Trà đi vậy ?

— Không được ! Bà Bửu Trà là cái ghe, những bão của ta khác. Tôi cần tạo ví tờ báo Ngôn Luận như chiếc ra bơi. Anh chị em là mấy, nhóng mọc.

Tiếp theo A trang 1

trước. Một vài hương vị sầu xa của một thời đau tối xa xôi nào để đi là thời gian đài lọc.

Dưới sắng lên trời xuân, chỉ còn những hương vị dịu dịu êm êm : Tôi thấy lòng tôi vui hơn bao giờ cả.

Cảm tạ

Thành thật cảm tạ chi đoàn C.C.C.M.Q.G thuộc Nha T.G Đ.C.S.C.A. đã gửi lời chia buồn cùng tang quyến chúng tôi

NGUYỄN-TRỌNG-CU

Hãng BASTOS
TẶNG THUỐC

Nhân dịp Tết, hãng Bastos đã gửi tặng NGÔN LUẬN 10 bịch thuốc điếu.

Thành thực cảm ơn hãng Bastos và xin kính chúc quý Hãng một năm mới thịnh vượng.

NGÔN LUẬN

Thông cáo đấu thầu

Giấy gọi thầu số 576-J/DP9 (P10/C 30-18-062-9-80436) về việc cung cấp thủy động cơ số mới năm lục 9 giờ sáng ngày 25 tháng 3, 1959 tại Trụ Sở Cơ Quan Mãi Dịch Ngoại Viện, số 7 đường Hồng Thập Tự, Saigon.

Xin hỏi chi tiết tại địa chỉ trên.

CƠ QUAN MÃI DỊCH NGOẠI VIỆN.

Thắc mắc, kêu nài oan ức
Nhờ **NGÔN - LUẬN** *chuyển đạt.*

MỘT TIN MỚI LẠ !!!

JAMES DEAN xuất hiện tại

RẠP
RẠNG-ĐÔNG

TRONG PHIM
GÉANT

với ông kiều diễm **ELIZABETH TAYLOR** và **ROCK HUDSON**, kể từ ngày thứ sáu là ngày 6 tháng 2 năm 1959.

Vì phim dài hơn 3 tiếng nên giờ chiếu tại rạp **RẠNG-ĐÔNG** thay đổi như sau :

Ngày thường chiếu 3 xuất : 12g45 — 16g45 và 21 giờ

Trong 3 ngày Tết Nguyên Đán : bắt đầu ngày 4 xuất : Sáng 8g45— 12g45— 16g45 và 21g.

XIN LƯU Ý :

Vì kỹ nghệ về phim GÉANT và tường nhà tới JAMES DEAN, chúng tôi đã cố gắng để có hình của James Dean bằng chất bạc tri giá 2 Mỹ Kim một chục. Vì bức quý vị không giá thích mấy.

Vì chỉ có rất ít, nên đặc biệt biếu trong ngày đầu chiếu phim GÉANT là ngày **6-2-59**

THỂ LỆ BIẾU :

Mỗi quý vị mua vé sẽ có một phong thơ, nếu trong phong thơ có để : xin mời quý bạn lại lấy ảnh James Dean, thì bạn đưa lại nơi bán vé để lấy.

Ngôn-Luận

Ngày thứ Tư 4-2-1959

Vào dịp Tết KỶ-HỢI từ ngày 5-2-1959

KINH-ĐÔ và CASINO DE SAIGON

(sẽ máy lạnh)

bắn hạnh trình bày hai phim vĩ đại của nền Điện ảnh Quốc Tế

LES TRAVAUX D'HERCULE

HERCULE VỊ THẦN CỦA CHIẾN THẮNG

Phim lịch sáo hoạ vị đại và hay nhất thời đại, tất cả những kiểu trúc hợp hoàng thời cổ Hy-Lạp được thể hiện trên màn ảnh, phim **LES TRAVAUX D'HERCULE** vì đại hơn cả SAMSON DALILA và ULYSSE.

Phim «LES TRAVAUX D'HERCULE» đã thu hút một số khán giả kỷ lục khắp nước Âu, Á Tại HONGKONG, TÂN GIA BA, BANGKOK, phim «LES TRAVAUX D'HERCULE» chiếu trên bảy tuần lễ liền tiếp và khán giả còn phải lấy vé trước bốn năm ngày.

Phim «LES TRAVAUX D'HERCULE» do đệ nhất lực sĩ trên hoàn vũ STEVES REVES diễn xuất hàng phim màu trên màn ảnh đại vĩ tuyến.

Sau phim «LES TRAVAUX D'HERCULE» sẽ chiếu phim :

A PARIS TOUS LES DEUX

(Hai vua hề cùng diễn Ba Lê)

do BOP HOPE và FERNANDEL đóng vai chính. Lần đầu tiên hai ông vua hề Mỹ và Pháp gặp nhau trong một phim màu bằng phương pháp Technirama như phim màu Sayonara.

Hai vua hề Quốc tế sẽ biểu cho quý vị những trận cười sái nách nhất trong năm Kỷ Hợi đã mở đầu trên màn ảnh mới.

Hai rạp KINH ĐÔ và CASINO de SAIGON kính mời và chúc quý vị một năm mới chiến thắng như những thành công của HERCULE.

XIN CHÚ Ý : Riêng phim «LES TRAVAUX D'HERCULE» suất đầu phim hay thuở đầu tiên, vào độ đầu năm để tạ lòng quí vị khán giả chống tôi vào chiếu thường trực từ :

THƯỜNG TRỰC : 8 giờ sáng đến 20 giờ tối.

Tối hôm xuất thường là từ 20 giờ 45 tại rạp **KINH ĐÔ**, và 21 giờ 15 tại rạp **CASINO DE SAIGON**.

Quý vị có thể giờ chỗ trước và xuất thường là từ ngày 2-2-1959 tại các rạp **KINH ĐÔ** và **CASINO DE SAIGON**

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

ĐÔNG Y-SĨ

CỰ - THẤT

CHỮA CHẢN TAY

Gây tương, hoạt gân, trật khớp và phong thấp sưng thân hiệu công các bịnh gân, xương nhức mỏi đã được thí nhiệm với đồng bào Bắc Việt.

Trước ở Hàng Điều Hà-nội nay đã tiếp khách tại: **287 Gia-Long** gần Nhà Sáu (Saigon). Chỉ Nhận chữa bịnh phước ở Tỉnh Đọ Sa Sĩ 282 đường Lacaze Chợ-lớn từ 10 đến 12 giờ.

Bố cáo

Ngày thứ Bảy 20-2-1959, lúc 9 giờ sáng, tại số 699 đại lộ Trần Hưng Đạo Chợ-lớn, sẽ bán đấu giá công khai :

— 2 Công xa : 1 Camionnette **DODGE** và **JEEP WILLYS**

của Sở Tiếp Tế và Công Cấp Dụng Lực (Bộ Y Tế) và thải.

CHÚ Ý : Không bảo đảm — Tất cả bán mặt — Thuế 10% sẽ phải phụ trợ.

XEM : Ngày 19-2-1959, trong giờ làm việc, tại địa chỉ trên.

Chủ Sự Phòng 2 Nhà Trước Bạ.

NHÀ THUỐC
ĐỨC NGUYÊN
Ông Chánh Ký
542 Phan thanh Giản Sài-gòn

Nhà thuốc được tín nhiệm của các gươn, Quán nhân — Công chức — Sinh viên — Học sinh Xem mạch biết rõ bệnh căn và biếu chuyên đổi sống gia đình — sự nghiệp

Chữa bệnh đau lưng, đau bụ, trẻ con yếu thần kinh — một tim — đau gan thận và bộ phận tiêu hóa.

Đau bụ : bệnh huyết và Tử cung Trẻ con : bọ, cam, nhiệt.

LOTION - KATA chuyên trị HÓI NÁCH tiếm mụt **LOTION KATA**

Trị hôi nách tốt nhất hàng Cơ xưởng Nhà Thuốc Tây và Nước Hoa chợ Bến Thành Sài-Gòn và các nơi v.v.

NỬA THÁNG: 81đ25
MỘT THÁNG: 162đ50

Thuốc **TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN** trị Mộng-Tinh, Di-Tinh, Hoạt-Tinh đã hay mà lại rẻ tiền hơn hết.

Các bạn thân-thể đang dần hư, trẻ con mới lớn hay bệnh tinh trùng kha, đem lại cho bạn sự hăng hái yêu đời, những ý nghĩ vẩn vơ không còn ám ảnh các bạn nữa (nửa tá thuốc giá 162đ50 uống 1 tháng). Hỏi các tiệm thuốc Việt-Hoa.

Mừng tuổi

Con chúc đến chúc Tài Ông, Bà, Ba, Má chúc mừng không hồng nhớt hay lỉ gì cho xứng ? Nhân dịp năm mới **Sơn Nhung Yến** với Trà Minh Thái Kim Tân là hai tứ tuyệt nhất của **Việt Nam** trân vạn ngàn người khen ngợi.

Tổng Phát Hành 311 hai Bà Trưng Tân Định Sài-gòn.

RẠP CHỚP BÓNG
ĐẠI-NAM
CÓ MÁY LẠNH

Theo lời yêu cầu của một số đông khán giả, chúng tôi hân hạnh trình bày lại từ HÔM NAY đến TỐI THỨ NĂM 5-2-59, một xuất phẩm vĩ đại trong năm nay :

L'ARBRE DE VIE
(Cây Nhân Sinh)

do Elizabeth TAYLOR, Montgomery CLIFT và Eva MARIE-SAINT

XIN CHÚ Ý : Muốn hết thảy đón Xuân, không chi bằng đến xem bộ phim vui vẻ, tuổi trung độ nhộn, của Hãng M.G.M. sẽ chiếu BẮT ĐẦU TỪ NGÀY THỨ SÁU 6-2-1959 :

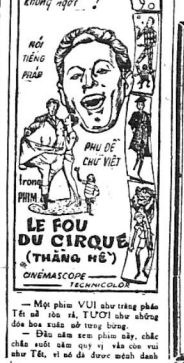

— Một phim VUI như tráng pháo Tết nổ rả, TƯƠI như những đóa hoa xuân nở trong buổi.

Đặc biệt năm xem phim này, chắc chắn xuất năm quý vị vẫn còn vui như Tết, vì nó đã được mệnh danh là « cuộn phim quốc tế vui nhộn ».

GIỜ CHIẾU : Ngày đp Xuân về, trong 5 ngày : 7, 8, 9, 10 và 11-2 (tức là 30 tháng chạp, mồng 1, 2, 3 năm ất hợi) mỗi ngày chiếu thường trực từ 8 giờ sáng — Xuất tối như thường lệ

RAO VẶT

PHÁP VĂN ĐỆ TỬ

Cấp tốc và bảo đảm đỗ ô. Phạm đắc Khánh Cựu gv J.J. Rousseau phụ trách

Bán HOÀN VŨ 549 Phan thanh Giản máy Kem Bonnet làm kem cốc và kem cây rất tốt. Xài rất ít điện. Hỏi 538 Phan-đình Phùng Saigon.

Muốn tự học tiếng Anh với kết quả mau chóng và chắc chắn, hãy coi ngay cuốn ANH NGỮ THỰC HÀNH của g.s. LÊ BÁ KÔNG. Phương pháp được đông bào toàn quốc hoan nghênh.

Nhà thuốc tây cần 1 cô bán hàng thạo. Không theo sin miễn điều. Hỏi 131 Công Quỳnh.

PHÒNG THĂM BỆNH
BÁC SĨ
LÊ-ĐOÀN-MÂU
trước ở đường Tân-Đà Chợ-lớn nay đã dọn về
137 Phan-đình-Phùng — Saigon.

THƯỜNG THỨC CƠM TÂY
THÀNH TRIỆU PHÚ
Hiệu BẢO-KỲ *61 Đinh - tiên - Hoàng Đakao*
ĐỊA ĐIỂM LỊCH SỰ — ĐỒ XE THUẬN TIỆN
Cải tiến Đặc biệt :
Mỗi ăn thời đại 70$, **Biếu 1 vé số Kiến thiết**
— Soupe Hula Hoop — Poulet Rock and Roll
— Bifteck Brigitte Bardot — Salade Elvis
Dessert Fruit... Thé Cha Cha Cha.
Ngày nào cũng có Bouillabaisse 35$—Nhiều món ăn gọi ý do đặc sắc
Nhận đặt tiệc tại Hiệu và tại Nhà.

TIN NHẠC

Xin nhắc quý vị độc giả một địa chỉ để mua :

— đủ thứ **trống kèn dán** và **phụ tùng** cháp dùng tại Phòng, Đức.

— đủ thứ sách nhạc và bài bản tân cổ quốc-tế.

— đủ thứ sách học, sách luật, ý khoa, chuyện mới v.v...

MỸ - TÍN

56—58 đại lộ Nguyễn-Huệ — Saigon.

Một trong số những hiệu bán nhạc cụ lớn nhất Đông Á. Chủ nhân là cựu chuyên viên của nhà làm nhạc cụ **Marc Laberte** ở Mirecourt (Vosges) Pháp.

CASINO - ĐÀ-KAO

Từ thứ Tư 4 tân, hết ngày thứ Năm 5-2-59

Một phim vô cùng hạo động diễn tả cuộc đời của những tay đua của những cuộc đua xe hơi ông rọn với một tốc độ cực kỳ không khiếp mà trong cuộc tranh hùng vào xanh ta tự một mất một còn, bị không ngăn ngại tự chết dịch thủ để đoạt giải, làm sĩ nam cũng phải nên gờ lạnh mình.

Khúc quanh giết người

(Le Virage du Diable)

Với Cornel Wilde — Jean Wlace

Tỏ Màu — Hình Vistavision — Phụ đề Việt ngữ — Nói tiếng Pháp

Phim của hãng PARAMOUNT

Một ngày thứ sáu : LE DÉPORTÉ

MỘT TIN MỪNG

cho các nhà máy cưa và các nhà máy làm nước đá

Từ trước tới nay, để kéo máy lạnh nước đá người ta thường dùng các loại máy đầu cựu kiểu piston nằm, vừa nặng nề vừa đắt tiền. Các hồi máy cưa cũ, người ta phải dùng máy xe hơi chạy xăng để kéo loại máy lạnh kiểu CD4, ăn rất tốn xăng. Cách đây hai năm, một vài nhà máy nước đã lắp như Nhà máy nước đá Bình Tây, Chợ-lớn, nhà máy nước đá Tân-mách-Kiến, Long-Xuyên đã dùng thử một số kiểu máy dùng nhãn hiệu MERCEDES BENZ của Đức Quốc và thấy quả được một món mới phương diện : giá máy rẻ, tiền thợ ít, bền, (hiện nay đã ngày đêm trong 2 năm trời chưa hề phải sửa chữa, máy vẫn mạnh). Về máy cưa, người ta cũng dùng kiểu máy OM636 của nhà MERCEDES sức là kiểu máy tối mới loại cải tiến của nhà Mercédès, để thay thế máy chạy xăng. Kết quả là máy chạy bền bỉ hơn máy xăng rất nhiều, mỗi ngày ăn hết có 8 L dầu cặn. Vì vậy máy MERCEDES đã

CƠ-XA THƯƠNG-CUỘC CÔNG-TY
136 đại-lộ Trần-hưng-Đạo
SAIGON

Đại lý về không lấy tiền. Đặc biệt là không bán máy cưa cỏ xưởng sửa máy đầu tiên trong kỹ thuật ống tiêm nhỏ (Dosier d'essai des pompes d'injection) đến bảo cho khách hàng nơi rất được tin nhiệm.

ĐỂ GIẢI TRÍ LÀNH MẠNH — MÁY CHỤP HÌNH

PHOTAX 392B.

1 cuốn phim KODAK 15$
Trắng và in ảnh 15$

Của một tăng lớp bình dân nhất là : Học sinh, Binh sĩ (cuốn máy ảnh nhỏ rất tí hon) Không cần bằng ảnh nặng một trời với 1 thứ thuốc ảnh bỏ vào bắt cứ giấy trắng nào để làm giấy ảnh được.

BÁN ĐẢM BẢO — *Hãy mua sẽ có lợi tại :*

LONG - BIÊN PHOTO
118-120 đường Tự-Do Saigon

— *Rất đẹp chụp*
— *Ảnh rõ nét đẹp*
— *Máy mắc rất hèn hạ.*
— *Bắt cứ ai lần nhà đều chụp được ảnh coi mày nóng*

Nhờ khi mua máy hãy đòi 1 chứng chỉ thi hoa phim và ảnh rẻ tiền và 1 "chứng nang" để chụp ảnh đẹp (khỏi trả tiền).

Thư từ và bưu phiếu xin đề tên : Ô. Phan-đình-Nhã (Giám-đốc)

Cáo thị gọi thầu

Ngày 18 tháng 2 năm 1959 hồi 08 giờ 00, tại Nha Chiến Tranh Tâm Lý Bộ Quốc Phòng sẽ có cuộc gọi thầu in về công tác báo « CHIẾN SĨ CỘNG HÒA » cho Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa trong niên khóa 1959-1960 (Từ tháng 4-1959 đến tháng 2-1960).

— Kinh phí ước lượng 2.950.000 đồng
— Ký quỹ tạm thời 72.600,00
— Ký quỹ chính thức 5% tổng số tiền trúng thầu.

Các nhà thầu có thể tham khảo Sách Điều Lệ Riêng đặt tại :

1) Nha Tổng Giám-Đốc Hành-Chánh Ngân-Sách và Kế-Toán Bộ Quốc Phòng (Phòng Mãi Dịch) số 63 đường Gia Long Saigon.

2) Nha Chiến-Tranh Tâm-Lý Bộ Quốc Phòng (Phòng Hành-Chánh Ban Kế-Toán) số 2bis đường Hàng-Thập-Tự Saigon.

trong những ngày giờ làm việc.

Bí chú : Các nhà thầu muốn dự thầu phải xin Nha Tổng Giám Đốc Hành-Chánh Ngân-Sách và Kế-Toán Bộ Quốc Phòng cấp cho một giấy hợp chứng nhận đã được ghi tên vào danh sách các nhà thầu của Bộ Quốc Phòng và phải có môn bài chuyên môn về ấn loát.

KBC. 31.68, ngày 23 tháng 1 năm, 1959

GIÁM ĐỐC NHA CHIẾN TRANH TÂM LÝ

BỘ QUỐC PHÒNG

Trường ANH-NGỮ TRẦN-GIA-ĐỘ

Danh tiếng và tin nhiệm nhất Nam-Việt về giáo khoa. G.sư TR. GIA. BỘ (Giám đốc) đã từng đào tạo hàng ngàn học viên xuất sắc Anh-Ngữ và nhiều nhân viên trong chính phủ hiện ở Saigon. Pháp, Mỹ.

Cơ sở thuần túy tư thục, tương lai quý hạn được hoàn toàn đảm bảo. Năm Kỷ-Hợi (59) học phí 100$ lớp Võ lòng (Ốc vỉ Essential Eng). 150$: lớp trung đẳng (Lower & Canh) 200$: lớp cao đẳng (phiên dịch đàm thoại, Sec. & lyre). Học 6 giờ mỗi tuần với tinh thần tích cực tày đường vận hóa, không bắc lỗi, lấy cung 83, 85 và 87 Phan-đình-Phùng Tân-Định. Saigon. CHÚ Ý : Đặc biệt khai giảng 13 Fév. : 1 lớp VỠ LÒNG, 1 lớp LUYỆN THI, và 1 lớp MÙA HÈ (Giáo viên thường trình Luân-Đôn, để học, chúng tiêu và hấp dẫn đông 1005, học tất cả các ngày. Do Trần Gia Bộ đích thân tên luyện và nữ Giáo sư người Anh (Bà Silvia) tốt nghiệp

Kể từ thứ sáu
13
FÉVRIER
tức mồng 6
TẾT KỶ HỢI

Tết cổ các bạn yêu thích điện ảnh!
Các bà, các cô đã làm mẹ, sắp làm mẹ nhớ đón coi cuốn phim :

NGƯỜI MẸ ẤN - ĐỘ

(MOTHER INDIA)

- Đại xuất phẩm tỏ màu tuyệt đẹp đoạt 33 giải thưởng quốc tế đã được toàn thể báo chí Âu Mỹ và trong nước ngợi khen.
- Một phim xã hội và công cảm dũng, ý nhị để cao tiết hạnh phụ nữ Đông Phương.
- Người Mẹ Ấn Độ mô tả đời sống và nếp văn hóa nước Ấn. Là một trong 5 cuốn phim hay nhất thế giới.

CÓ PHỤ ĐỀ VIỆT NGỮ — SẼ RA MẮT TẠI CÁC RẠP :

THANH - BÌNH — LONG - PHỤNG

(sẽ máy lạnh)

CHÚ Ý : Vì phim dài 3 tiếng đồng hồ nên đặc biệt trong tuần này không bắt thường trực và bắt xuất nhất định.

HÀNG MỚI VỀ ĐỂ LÀM QUÀ TẾT

Máy chiếu bóng 430đ
Ciné Sélic 1.729đ

của trẻ em chạy pile, 4v5 rất thích thú. Chiếu phim số động. Máy 430$. Pile 15$. Phim đen 12$. Màu 29$. (Hàng mới về nhiều).

Laplerre 8 lg hay 9,5 chạy điện 110v hay batterie 6-12 6v. Giá từ 1.729$

Phim mới về rất nhiều : Hoạt họa, cow boy, đánh kiếm, thể thao, du lịch v.v... Giá từ 176$.

LONG - BIÊN PHOTO CINÉ
118-120 TỰ - DO SAIGON

VIỆT - NAM CỘNG - HÒA

BỘ TÀI CHÁNH

SỞ DỤNG CỤ

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI THEO CÁCH HẠ GIÁ DƯỚI GIÁ CẢN BẢN ẤN ĐỊNH

MỤC ĐÍCH CUỘC ĐẤU THẦU : Cung cấp ấn chỉ và sổ sách cho các Bộ tại Sài-gòn, trừ Bộ Quốc Phòng, trong năm 1959.

Số lô	Giá căn bản ấn định	Ký quỹ tạm
1	1.752.530$00	40.000$00
2	1.060.840$00	27.000$00
3	979.259$80	25.000$00
4	3.302.493$50	60.000$00
5	1.562.652$50	40.000$00
6	828.173$00	21.000$00
7	1.634.869$60	42.000$00
8	1.865.982$36	48.000$00
9	973.360$00	25.000$00
10	549.776$20	14.000$00
11	399.533$24	10.000$00
12	1.548.909$80	39.000$00
13	3.934.046$00	60.000$00
14	538.779$60	14.000$00

NƠI VÀ NGÀY GIỜ ĐẤU THẦU : Sở Dụng cụ Bộ Tài Chánh, số 61 đường Nguyễn Du Sài gòn, ngày thứ hai 16 tháng 2 năm 1959, hồi 8 giờ.

NƠI XEM HỒ SƠ VÀ ĐIỀU LỆ SÁCH : Tại địa chỉ ghi trên trong những ngày và giờ làm việc.

XIN CHÚ Ý : 1) Đấy là một cuộc đấu thầu công khai theo cách hạ giá, nên người dự thầu cần phải cho giá thầu hạ hơn giá căn bản ấn định.

2) Xin nạp đơn dự thầu tại sở Dụng Cụ Bộ Tài chánh trước ngày 10 tháng 2 năm 1959. Trong đơn xin ghi rõ những chi tiết sau đây :

a) Tên họ người xin dự thầu.
b) Ngày và nơi sanh.
c) Địa chỉ hiện tại.
d) Tên, họ, nhà nghề.
e) Chỉ định những lô muốn dự thầu.

Sài gòn, ngày 22 tháng 1 năm 1959

Chánh Sự Vụ sở Dụng cụ

NGUYỄN-VĂN-CHUNG

Cáo thị đấu thầu công khai khẩn hạn

Ngày 11 tháng 2 năm 1959, lúc 8 giờ 30 tại Nha Công-Binh Q.Đ.V.N.C.H. (đường Nguyễn-tri-Phương, nối dài Phú Thọ) sẽ có cuộc đấu thầu công khai khẩn hạn 20 lô khế-ước về những công tác :

— Thiết lập hệ thống nước tại giá ước lượng : 16.091.000$00
— Xây cất doanh trại tại giá ước lượng : 46.339.500$00
— Công cấp vật liệu tại giá ước lượng : 11.185.220$00

Hồ sơ thau thảo mọi chi tiết có thể hỏi tại các cơ quan sau đây :

— Nha Tổng Giám-Đốc Hành-Chánh Ngân-Sách và Kế-Toán (63 đường Gia-Long SAIGON)
— Nha Công-Binh Q.Đ.V.N.C.H. (PHÚ-THỌ).

Khi dự thầu người các giấy tờ cần thiết theo thể lệ hiện hành phải nộp, như thầu sau phải :

1) Nạp chứng chỉ công tác liên hệ cho từng loại khế ước dự thầu.
2) Xuất trình giấy chứng nhận đã được ghi tên vào danh sách các nhà thầu do Bộ Quốc Phòng (Nha Hành Ngân Kế) cấp (tham chiếu thông tư số 16-TC/P/HC/MU ngày 21-11-1958).

BÍ CHỈ : *KBC. 4.118, ngày 30-1-1959*

— Các thị này thay thế Đại tá GIÁM-ĐỐC
các thị đã đăng ngày Nha Công Binh Q.Đ.V.N.C.H.
28-1-1959

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn
Giám đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt — Quản lý : Nguyễn như Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

CÁO THỊ GỌI THẦU

Vào hồi 9 giờ ngày 20-2-59 tại Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 3 QUI-NHƠN có gọi thầu để cung cấp ấn chỉ và sổ sách kế toán cho các Dinh và thuộc Quận Khu 3, trong niên khóa 1959.

— Trị giá ước lượng khế ước : 800.000$00.

Muốn biết thêm chi tiết, xin đến xem SÁCH ĐIỀU LỆ RIÊNG đặt tại :

— Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán (Nha Kế Toán) số 63, đường Gia-Long — SAIGON.
— Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 1, 2, 3, 4, 5 và 6.

K. B. C. 4.149, ngày 30 tháng 1 năm 1959

CHÁNH SỰ VỤ SỞ HÀNH CHÁNH VÀ TÀI CHÁNH SỐ 3

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

Vào hồi 10 giờ ngày 20-2-59, tại Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 3 QUI-NHƠN có tiến hành đấu công khai về việc lấy thầu của Quản đội trên các ngã đường thuộc Quân Khu 3, trong niên khóa 1959.

— Trị giá ước lượng khế ước : 2.000.000$00.

Trở bán khắp nhà thuốc Âu Mỹ
Tổng phát hành Saigon Dược cuộc 146, Công Quỳnh Saigon

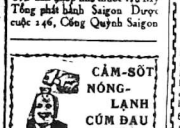

Có Vitamine B1, chống khóc (khi uống hết thuốc, hộp thiếc dùng để đựng tiền, thuốc điếu...)
Có bán viên lẻ.

THẢO - NAM - SƠN
Chữ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được.

THẢO - NAM - SƠN
Có trường đột trị lạnh : nhức mỏi, đau thắt ngang lưng, đau mình, nhức gáu, đau tử khớp trong, tay chưa run hay muốn rời lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN
Dùng trị đàn ông yếu thận, tâm ít tai, mắt lờ, tinh thần bần loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ trễ nải sanh ra bế kinh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lắc trở nhà.
Khắp nhà thuốc tây có bán.